

DELK
150 ÅR

2022

Underveis

Velkommen til
150-årsfeiring!

REBEKKA BERLAND

Om barnetro og voksentro

NY MENIGHET
PÅ JÆREN

**Fire tilsynsmenn
om DELKs
identitet og
framtid**

Innhold

En samtale med fire tilsynsmen

Bli kjent med Christoffer!

Portrett av Rebe

2 Ledere

4 Redaksjonelt

5 Påskeandakt

9 Nye nettsider / Min salme

10 Tilsynsmannens perspektiv

12 Nytt fra menighetene

16 Bibeloversettelse i perspektiv

18 Møte- og gudstjenestelisten

23 Diakonispalten

24 Misjonssidene

26 Bilder og glimt fra Granly

28 Et møte med Mikael Bruun

Gratulerer med DELK 150 år!

Bertil Andersson / tilsynsmann

Til lykke med jubileumsåret 2022! DELK markerer 150 år etter oppstarten 1872! Otto Gjerpe forteller i boken *Fedrearv og barnefostring* at vedtektene for det nye kirkesamfunnet ble satt opp allerede 12. desember 1871. Datidens statsforvalter kom 7. mars 1872 med nyheten om at frimenigheten var godkjent. Og på et møte 16. mars ble de første navnene ført inn i medlemsprotokollen i «*Den evangeliske lutherske frikirkelige Menighet i Jarlsbergs Grevskab med flere Steder*» som kirkesamfunnet het da det først ble etablert.

Skolene har nylig markert jubileet på nettopp 16. mars, som skolekonsulent forteller om på side 27. Flere av menighetene har også markert – eller planlegger å

markere – jubileet lokalt. Så er alle hjertelig velkommen til *Kirkeforum* på Moe eller Ryenberget, med tematikk knyttet til jubileet (se annonse side 18).

Hovedmarkeringen av 150-årsjubileet blir naturlig nok ved *Sankthansstevnet 24.–26. juni*. Der samles vi under temaet *Gå derfor ut!* Etter at vi de siste to årene ikke har hatt mulighet til å gjennomføre et tradisjonelt stevne, er det en stor glede at det nå ser ut til at vi kan samles i jubileumsåret 2022!

For videre informasjon om stevnet, se brosjyre som følger dette bladet, og ellers videre oppdateringer på våre nettsider. Jeg ønsker spesielt å gjøre oppmerksom på at stevnet begynner fredag ettermiddag. Vårt håp er at alle

Erika Berland

Å koble ungdommen på

- 31 Podcastanbefalingen
- 32 Barnas side / Les for barna
- 34 Slekters gang / Adresselister

generasjoner - også barnefamilier – skal finne glede i å kunne møtes til fellesskap hele helgen. Kom og la deg bli inspirert og oppbygget, utrustet og sendt ut til tjeneste, slik at din lokalmenighet kan vokse til et enda varmere fellesskap.

Til slutt, det oppleves veldig kjekt at vi akkurat i jubileumsåret kan lansere oppdaterte og flotte nettsider der vår virksomhet i DELK blir presentert på en tiltalende måte. Så blir det vår felles mål og bønn at vår tjeneste fortsatt blir til velsignelse for våre medmennesker og til ære for Guds navn!

Med ordene i Joh 19,30: «Det er fullbrakt!» ønsker jeg dere alle en velsignet påskehøytid.

Kunsten å gå

Erling Rantrud / redaktør

Er ute og prøver kunsten å gå, synger Odd Nordstoga i en av sangene sine. Vi tenker ofte at det å gå på tur er noe virkelig norsk. Vi slår oss for brystet med nasjonalromantisk stolthet og forteller om fjellturer, søndagsturer og middagslurer, unnkyld, ettermiddagsturer. Men det er ikke bare nordmenn som er opptatt av å bruke beina sine. Allerede for 3000 år siden lærte israelittene disse ordene: «Jeg vil gjøre deg vis og lære deg den veien du skal gå, jeg vil la mitt øye hvile på deg og gi deg råd.» (Salm 32,8) Israelsfolket mestret virkelig kunsten å gå. 40 års vandring i ørkenen er et godt erfaringsgrunnlag. Men å kunne gå er ikke det samme som å gå i riktig retning.

Nå er kirkene atter åpne etter to ustabile år. En ting er å gå til kirken. Det er fint og godt. Noe annet er å gå ut fra kirken igjen. Hvor går vi da? Og hvorfor går vi? Vi lærte å gå da vi var ganske små. Hele poenget med den treningen var at du skulle kunne fortsette å gå hele livet. Ikke uten stopp og hvile, selvsagt. Der kommer kirken inn. Der blir vi tjent av Gud som gir oss kraft, tro, næring og retning. Men når hvilen er over, er det på tide å ta beina fatt igjen. Så Quo vadis? Hvor går du?

Gud har holdt løftet sitt fra Salme 32, og det skulle ikke forundre meg om Jesus hadde nettopp dette verset i bakhodet da han forlot disiplene med disse ordene: «Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» (Matt 28,19-20)

Vi som er kirken, har et budskap å gå med gjennom livet. Budskapet er enkelt: Gå til han som sier «følg meg», hør ham!

Gå i fred, og tjen Herren med glede!

DELK

**I Jesus,
for hverandre,
ut i verden!**

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Oppslag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Ranrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.ranrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Redaksjonsmedlemmer

Anne Martha Askjer Kjær

Mette Brix Dyrhovden

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Thea Strand

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Jubileumsåret 2022

Redaksjonen for Underveis ønsker at vårt kirkeblad på ulike måter skal markere jubileumsåret 2022 i årets fire nummer. I dette nummeret skjer det blant annet ved en reportasje fra et møte med fire tilsynsmenn, og ved et historisk tilbakeblikk på misjonssidene.

Så gleder vi oss over at Underveis-redaksjonen fra nå av er styrket med to medlemmer: **Anne Martha Askjer Kjær** og **Mette Brix Dyrhovden**. Gjennom *Andakten* i dette nummeret blir vi litt kjent med Mette, og Anne Martha møter vi i *Min salme*.

Anne Martha
Askjer Kjær

Mette Brix
Dyrhovden

Mange av dere kjenner til at **Jostein Bendiksen** arbeider med å skrive DELKs nye historieverk for tiden 1970–2022. Josteins historiske perler har gitt oss jevnlig drypp fra hans arbeid. Etter avtale med Jostein vil han nå ha fokus på å komme et skritt videre med boken, og derfor tar vi en pause fra hans historiske perler i Underveis. Men vi ønsker likevel å løfte frem historisk materiale. Takk til **Monica Sagrusten** for en spennende artikkel om Christoffer E. Kjønnerød.

Så har DELKs læreråd vedtatt å kalle familien **Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes** til tjeneste med bibeloversettelse på Madagaskar. Det er både gledelig og spennende! I denne omgang møter vi dem helt kort på giroen for *Jubileumsgave til misjon*, men vi vil komme tilbake til deres tjeneste i et senere nummer i år. Kristoffer bidrar likevel på *Fordypningssidene* i dette nummer, der nettopp bibeloversettelse er tema.

På sidene *Nytt fra menighetene* er det flott å få presentere Jæren menighet som fullverdig medlem av DELK, og samtidig få et glimt fra menighetene på *Sotra* og i *Nord*. Det er også en glede å kunne melde at Bjerkely menighet har valgt en forholdsvis ung eldste.

David Heian har nettopp begynt i denne oppgaven. Så møter vi som vanlig en spennende livshistorie i *Portrettet*, og i tillegg får vi mulighet til å bli bedre kjent med den nye prestefamilien i Kristiansand menighet, **Ida Marie og Mikael Bruun**.

Vi i redaksjonen håper at hver enkelt av dere skal bli oppmuntret av kirkebladet. Med dette ønsker vi dere et velsignet jubileumsår og en riktig god påske!

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

- ◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.
- ◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:
- De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
- Den augsburgske konfesjon
- Luthers lille katekisme
- DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.
- ◆ DELK har ca. 3200 medlemmer med menigheter i områdene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.

Se, din konge kommer til deg!

ANDAKT / METTE BRIX DYRHODEN, BERGEN MENIGHET

En av tekstene til palmesøndag finner vi hos Profeten Sakarias i kap. 9:
Rop med fryd, Sions datter! Rop høyt, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til deg. Rettferdig er han og full av frelse, saktmodig er han og rir på et esel, på den unge eselfolen.

At Jesus Kristus kom til jord for å gi seg selv, var vanskelig å forstå også for hans disipler. Da Jesus red inn i Jerusalem på eselfolen, ble han møtt av jubel og hyllest. Endelig kom kongen som folket hadde ventet på. Stor var derfor skuffelsen hos Jesus sine venner da kongen deres ble tatt til fange, pint og drept. I Luk 24 kan vi lese hvordan de to vennene på vei til Emmaus sier: «Men vi håpet at han var den som skulle forløse Israel.» Det er nesten mulig å høre skuffelsen og sorgen når vi leser ordene deres.

Jesus var ikke kongen som var kommet for å sitte på en jordisk trone, utøve makt og gi folket sitt den jordiske frihet som de drømte om. En slik konge er Jesus heller ikke i dag. Jesus både var og er kongen som bor hos den som er sønderknust og nedbøyd i

Jesus var ikke kongen som var kommet for å sitte på en jordisk trone.

ånden. Han er kongen som bøyer seg til oss, som drar oss opp av fordervelsens grav og setter våre føtter på en klippe. Jesus er kongen som kommer med sitt evige lys inn i våre mørke hjerter og liv. Han er kongen som kommer med frelse og renser oss fra alle våre synder.

Guds løfte gjelder deg som er hans barn. Han kommer for å være din konge. Han kommer til deg. Det er hos deg han drar inn, og til deg han gir sin nåde og frelse.

*Her er han som vil bære
 for deg en tornekrans,
 her er han som vil være
 din drott i evig glans.*

Se, din konge kommer til deg!

I går og i dag den samme?

– En samtale med fire tilsynsmenn –

Et kirkesamfunn er ikke noe uten folk i kirkebenkene, men det er allikevel godt det er noen ledere der også. Vi har tatt en prat med de fire siste tilsynsmennene i DELK. Solen skinner sterkt og klart denne vårlige dagen i februar. I DELKs 150 år har det nok vært noen regnværsdager, men akkurat i dag, og i dette jubileumsåret, har vi lyst til å fokusere på godværet.

TEKST OG FOTO / ERLING RANTRUD

Et jubileum skaper oppmerksomhet om våre verdier. De hentes fra historien for å skape frimodighet i dag.

Rolf Ekenes

Jeg lurer på hvorfor jubileer er viktige. Dette spørsmålet hadde ikke de fire herrer fått på forhånd, men etter litt grubling svarer **Ulf Asp** aller først.

Ulf var tilsynsmann i perioden 1998 til 2009. Han forteller: *Det handler om å knytte seg til sine røtter og bli tryggere på sin identitet.* Som ventet tok det ikke lang tid for nestemann å ta ordet. **Rolf Ekenes** satt i stolen fra 2011 til 2019. Han bryter inn: *Det som er i dag, skjerper bevisstheten på det som venter. Et jubileum skaper oppmerksomhet om våre verdier. De hentes fra historien for å skape frimodighet i dag. Noen har sagt at vi i forbindelse med DELK-jubileet bør være 25 % retro og 75 % fremtro. Godt sagt!*

Herman Næss styrte skuta fra 2008 til 2011. Han forteller at jubileer gir anledning til å se tilbake på sin egen slektshistorie. Det var Hermans egne forfedre som gav tomt til gamle Solberg kirke, for eksempel.

Før og nå

Jeg stiller noen spørsmål om hvordan det var da de var i tjeneste, men de vil enda lengre tilbake i tid. Det er naturlig å reflektere over fortiden. Det er tross alt derfor vi feirer høytider også. Det er straks påske hvor den første oppstandelsen gir håp om en ny oppstandelse for oss. Så jeg spør om forskjellen på før og nå. Hva er gravlagt? Hva er nye spirer?

Herman bryter inn: *Før i tiden var det bare menn i alle ledd. Prester, eldste, sekretærer og forkynnere. Kvinners deltakelse har vokst seg større. Både i gudstjenester og møter, men også i styrer og det nye samarbeidsrådet som vi nå ser.*

Ulf er enig i at dette er et gode. Jeg kom inn som prest på 80-tallet i det gamle DELK da mye av menighetenes liv var preget av at ting var og skulle være som de hadde vært. Forkynnelsen var ofte preget av frykt for å gjøre evangeliet for billig.

Etter hvert fikk mer evangeliske impulser mer plass. Og samtidig førte denne nye åpenheten til utrygghet for noen. I denne brytningstiden var det en veldig appetitt på bibelundervisning. Jeg husker fullsatte kirker på kvelder med dobbelt bibeltide.

Rolf var ute som misjonær på Madagaskar i mesteparten av denne tiden. *Vi fulgte med på avstand, sier han. Vi fikk med oss brytningene og opplevde de positive sidene ved fornyelsen som kom inn, men også de krevende sidene. Vi forsto jo at det iblant var noen tøffe tak når dere arbeidet med fornyelse og endring i kirken.* Rolf ser på Ulf og Herman. *Det var mye motstand til tider, men dere har på et vis tråkket opp veien for meg og oss andre.*

Det har også blitt en større aksept enn før for troende i andre kirkesamfunn og menigheter. Vi kan eksistere side om side med våre særpreg og røtter og samtidig vite at vi kan takke for og velsigne mye av det andre gjør.

Disse store endringene skjedde i hovedsak før noen av herrene rundt bordet var tilsynsmenn. De har nok alle opplevd å pløye ny mark i sin tjeneste, men de er mer opptatt av fortelle om andres arbeid, enn å peke på sitt eget.

Identitet

Bertil Andersson, yngstemann rundt bordet, har vært tilsynsmann siden 2019. Han noterer flittig selv om det ikke er han som skal skrive intervjuet.

Dette med identitet er interessant. Det var et tydelig oppbrudd for 150 år siden. I dag er vi en frikirke blant flere andre. Hva er det i dag som skiller eller forener oss med andre? Vi blir preget også av kirkemiljøet rundt oss.

Rolf fyller ut: *Vi erkjenner den spenningen som er mellom kirkesamfunnene, samtidig som vi gleder oss over den troen vi ser andre steder.*

Ulf griper kroken Rolf kaster ut: *Som tilsynsmann i DELK ble jeg invitert til å delta ved den første bispevigselen i Misjonsprovinser i Sverige. Kvelden før ble jeg spurt om å holde innsettelses-talen i stedet for Børre Knutsen som var blitt syk. Det var litt rart og høykirkelig, men jeg opplevde på vegne av DELK et dypt slektskap med denne unge kirke-dannelsen som brøt opp fra Svenska Kyrkan. Og der var også Bertil – som senere ble ordinert i Misjonsprovinser. Både dette og mange andre møter har gjort at vi i DELK ble en del av et større kirkefelleskap.*

Jeg vet ikke om det var Ulfs gamle prestedrakt som gjorde at Bertil fikk øynene opp for DELK. Det får bli et spørsmål til en annen gang. Det er tid for lunsj.

DELKs framtid

Når sult og tørst er slukket, vandrer vi «down Memory Lane» en liten stund til før vi løfter blikket fremover. Hvilken forkynnelse har du fått som inspirerer deg i dag?

Rolf: *Tidligere savnet vi den evangeliske forkynnelsen som satte mennesker fri uten å tilsløre livsalvoret. Men det var noen som løftet dette lyset tydelig fram, for eksempel Hans Askjer og Ole Gjerpe. Det er flott å tenke tilbake på deres frimodige og tydelige evangeliske forkynnelse. Det har inspi-rert meg.*

Ulf: *Husker godt jeg var i samtale med en sjelesørger i studietiden.*

Når har du, Ulf, tenkt å se på han som henger korsfestet foran deg?»

Samtale med Ulf – i studietiden

Foto: Bertil Andersson

– Jeg kjøpte disse skoene da jeg begynte som tilsynsmann. Se, nå er de helt utslitt, sier Rolf.

Herman følger opp tråden og løfter frem familiene og barna i kirken: *Vi må satse på søndagsskole og få barna med i menighetslivet. Dette trengs. Hverdagen er så hektisk for mange at vi som kirke må legge til rette for at barna får høre om Jesus tilrettelagt for dem.*

Samtalen går mot en avslutning. Skribenten ser ut av vinduet og lengter etter solvind i ansiktet (bildene viser hvilken vakker dag vi nesten gikk glipp av).

Kirken og korset

Rolf: *Aktivitetskirken kan bli et slit vi ikke ønsker oss. Samtidig må vi leve i spenningen mellom troen og gjerningene. Noen kirkeledere ble spurt forleden om hva som er viktig for kirken. De forteller om urettferdighet og sult, om solidaritet og åpenhet. Godt og viktig, men noe savnes altfor ofte: Jesu ord om å lede mennesker til ham. Det horisontale og sosiale får ofte all vekten.*

Jeg hiver meg på Rolfs refleksjoner: Vi trenger det mellommenneskelige, det horisontale, men vi trenger også det vertikale. Det som handler om Gud og som kommer fra Gud. Kirker vil alltid endre seg, men vi tjener en Gud som er uforanderlig, og derfor har vi en sentralitet som vi ikke kan gå på akkord med. «Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.» (Hebreerne 13,8).

Rolf: *Op det er korset! Korset har disse to linjene som leder oss som kirke. Fra Gud til oss, og fra oss ut til mennesker.*

Tider kommer og går. Kirker og tilsynsmenn forblir ikke de samme. Så lenge kirkens Herre er i går og i dag den samme, kan vi stole på at Gud vil være med og lede også oss videre. Og kirkens oppdrag er fremdeles det samme. Som Ulf minnet oss på da han avsluttet med slagordet vårt: *I Jesus, for hverandre, ut i verden!*

” Kanskje har vi en redsel for å formidle det trauste og kunnskapsbaserte.

Bertil Andersson

Hvordan han møtte meg i mine innadvendte og mørke tanker om meg selv. Jeg kunne ikke få til å tro at Jesus og evangeliet helt gjaldt meg slik jeg var. Så husker jeg han nærmest med et sukk sa: «Når har du, Ulf, tenkt å se på han som henger korsfestet foran deg?» Vet ikke om noe som har truffet meg og trukket på meg mer enn det spørsmålet.

Herman: Rolf nevnte Hans Askjer. Hans forkynnelse betydde mye for meg i tjenesten. Han var en mentor for meg i begynnelsen av prestedtjenesten og en god støtte videre.

Bertil: Jeg er banebrytende på den måten at jeg ikke er etnisk DELKER, men er allikevel tilsynsmann. Misjonsforkynnelsen på Fjellhaug bibelskole var nok avgjørende for min tjeneste og har formet meg mye. Men også de grundige teologiske studiene i Gøteborg. Dette har skapt lyst til å gi det frigjørende evangeliet videre.

Med tanke på fremtiden tenker jeg vi fortsatt skal legge vekt på barne- og ungdomsarbeid, og familier. Slik som vi har gjort som kirke- og skolebevegelse i alle år. Kanskje har vi en redsel for å formidle det trauste og kunnskapsbaserte. Men dette kan kombineres med å bygge gode rutiner, der troen blir levd

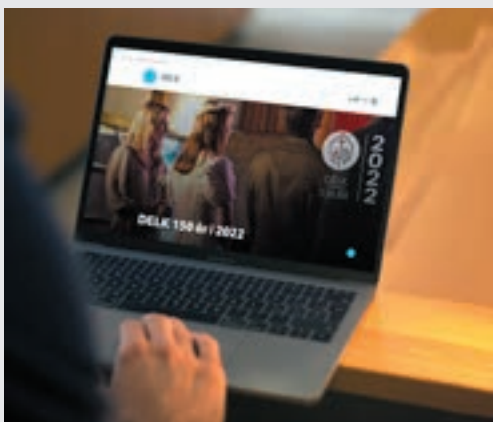
liv. Da kan kunnskap bli fellesskap, oppgjør, tilgivelse og bønn. Det skjer i dag mye i familielivet slik at appetitten og tiden til Guds ord lett blir mindre. Vi kan tenke sammen om hvordan positive rutiner ivaretas slik at kirke på søndag og fellesskap i familien er nummer én når vi legger kabalen for helg og hverdag.

På dette punktet ligner ikke dette så mye på et intervju lenger. Det ligner mer på en god samtale mellom gamle venner. Før Bertil er helt ferdig smetter Rolf inn:

Jeg deler helt den tenkningen. Nå samles menighetene igjen etter korona-nedstengningen. Mange steder har oppslutningen gått tilbake. Pinsebevegelsen kommenterer dette klokt. De sier at nå må vi ikke bare finne på noe nytt i forsamlingene. Nå løfter vi frem det vi vet er det grunnleggende for kirke og menighet. Og da gjelder de fire B-ene fortsatt, sier de: Bibel, Bønn, Brødsbrytelse og Bror- og søsterfellesskapet. Dette er veien for oss også.

” Vi må satse på søndagsskole og få barna med i menighetslivet.

Herman Næss

Nye nettsider

Endelig er de nye nettsidene for skolene, menighetene og kirkesamfunnet lansert.

Mange har jobbet iherdig de siste ukene for å få dette på plass.

Nettsidene har fått et friskere uttrykk og bedre funksjonalitet. De er også tilpasset mobil og andre enheter. Vi håper at de nye sidene vil være en positiv inngangsport for de som ønsker informasjon om kirkesamfunnet eller leter etter en menighet. Sidene presenterer også nyttig informasjon til DELKs egne medlemmer, samt til foreldre som vurderer å søke skoleplass for sine barn.

Hovedstyret nedsatte i 2020 en prosjektgruppe som har kartlagt behov, fått fram ulike tilbud og vært i en spennende utviklingsprosess sammen med Dinamo. Menigheter, skoler og ikke minst en egen referansegruppe har bidratt med gode innspill. I siste instans har lokale redaktører i skolene og menighetene fylt nettsidene med innhold.

– Mange frivillige medarbeidere har gjort en stor innsats de siste ukene for å få sidene klare til lansering. En ekstra stor takk rettes til Hanne Borgersen, Terje Simonsen, Jan Borgersen og Egil Helland som alle har satt av utallige timer til arbeidet. «Disse har bidratt med en faglig tyngde og en profesjonalitet som ikke kan verdsettes i penger. Jeg er utrolig takknemlig for deres bidrag», sier administrasjonsleder Torgeir Døvik.

Ta en titt på www.delk.no og sjekk ut sidene selv.

Min salme

TEKST OG ILLUSTRASJON / ANNE MARTHA ASKJER KJÆR

Jeg vil gi deg, o Herre, min lovsang

Jeg har ingen min salme. Jeg har heller ikke min farge eller min blomst.

Noen definerte meg som sanger og kunstner lenge før jeg selv kunne definere. Og det var vel noe i det, siden farger og toner ble min palett.

Tonene, sangene, fargene og blomstene brukes til ulik tid, anledning og stemning.

Jeg har ingen favoritt, men jeg har en grunntone. En tone som styrer verdiene, veien og valgene.

Christer Hultgren har oppsummert denne grunntonen i en sang. Når jeg opptrer og synger denne sangen, pleier jeg å si at om jeg skal huskes for noe her på jorda, så håper jeg at jeg huskes for denne sangen:

*Jeg vil gi deg, o Herre, min lovsang,
Jeg vil takke deg med mine ord,
For din nåde som er uten grenser,
For din godhet og kjærlighet stor.*

*Jeg vil gjøre mitt liv til en lovsang til deg,
la hver tone en hyllest til deg være,
og i dager med glede og dager med sorg
vil jeg leve hver dag til din ære*

Det er ikke sikkert at de som definerer meg i dag, vil definere meg som en som lever livet til Herrens ære. Jeg føler ofte at jeg mislykkes, men se, det står ikke klarer.

Det står VIL. Det er det jeg vil. Det er det jeg ønsker. Og da kommer den viktigste grunnen til at jeg liker denne sangen så godt, for det står:

«For din nåde som er uten grenser»

Samme hvor fargerik og musikalsk jeg er, er jeg uendelig takknemlig for at nåden til og med er nok for meg.

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK,
skriver i denne spalten om ulike perspektiver
og tanker som angår kirkesamfunnet

Giverglede i 150 år!

Ingen blir frelst fordi de gir mye, men
ved å følge noen bibelske giverprinsipper
er man på sporet av Guds vilje
for økonomien sin.

Vi markerer 150 år som kirkesamfunn. I alle disse år har medlemmer gitt rikelig til menighetens tjeneste og til Guds ære. I dag er det vår generasjon som skal overta ansvaret for givertjenesten. Er vi forberedt på det?

Historisk giverglede

I sin bok *Fedrearv og barnefostring*, beskriver Otto Gjerpe hvordan «*De nye gudshusene ble finansiert ved innsamlinger rundt i lokalmenighetene*». Ja, i DELKs tidligste historie dekket medlemmene alle kostnader til nye menigheter og prestetjenester, samtidig som at de fortsatt måtte yte bidrag til den offentlige kirken.

Siden har trofaste DELK-ere gjennom generasjoner båret arbeidet i skoler og menigheter med sine offergaver. Også i dag er mange eldre vant til å «gi så det svir». Men hvordan er det med min generasjon og de som følger etter oss? Er vi rede til å bære dette videre?

Opplært til å gi?

Selv har jeg min kirkelige bakgrunn i *Svenska Kyrkan*, en stats- og folkekirke der bidrag til kirke, menighetsliv og prestetjeneste ble betalt over skatteseddelen. Jeg ble derfor ikke opplært til å gi til menighetens drift. Men giverglede fikk jeg likevel oppleve gjennom det

årlige misjonsofferet vi la i offerkurvene. Med stor spenning fulgte jeg med på om menigheten satte ny rekord!

Flere som har blitt medlemmer i DELK de siste 30 årene, har bakgrunn fra blant annet *Den norske kirke*. Heller ikke der har en vært nødt til å drifte menigheten med private midler. Andre er vant til å gi mye til misjon – men ikke til menighetsdrift. Da kan det være krevende å bli med i et kirkesamfunn som lever av medlemmenes gaver.

Forvaltere

I Bibelen omtales vi som forvaltere. Vi skal forvalte og gi videre evangeliet (1 Kor 4,2). Samtidig forvalter vi skaperverket når vi dyrker og passer på det skapte (1 Mos 2,15). For jorden og alt som finnes, inkludert meg og alt jeg eier, tilhører Herren (Sal 24,1). Det jeg har, har jeg fått av Herren – for at jeg skal forvalte det slik at det bærer frukt. Dette blir vi minnet om hver gudstjeneste når vi takker og ber: «*Av ditt eget gir vi deg tilbake ... til gagn for ditt rike og for vår neste og til ære for ditt hellige navn*».

Å gi frivillig med stor glede

Apostelen Paulus beskriver troende som har lært å gi frivillig og med stor glede: «*... deres overstrømmende glede og dype fattigdom har gjort dem rike og villige til å gi. De ga etter evne, ja, over evne og frivillig, det kan jeg bevitne*» (2 Kor 8,2–3).

Av glede og med frivillighet. Giver-tjenesten er altså ikke et påbud om noe vi skal utføre for å oppnå velbehag hos Gud. Tvert imot! Når vi tar imot Guds frelsesgjerning for oss, og lar den fylle vårt indre, blir det skapt et gjensvar i våre hjerter. Vi blir fylt av Guds kjærlighet slik at vi vil gi frivillig – og av glede. Da kan vi også gi rikelig – i tillit til at Herren sørger for at det blir nok til meg og mine frem til neste lønning!

Dette er hva ordene i ingressen ovenfor betyr. Ordene er et sitat fra et lesverdig ressursdokument, *Hva sier Bibelen om*

” Vi blir fylt av Guds kjærlighet slik at vi vil gi frivillig – og av glede.

givertjeneste. Det finnes på nettsiden til Moe menighet: <https://moemenighet.no/bibelundervisning/hva-sier-bibelen-om-givertjeneste>

Tiende – praktisk veiledning

Den nye pakt har ikke forskrifter og krav om å gi en spesiell prosentsats. Likevel opplever mange troende at det å gi tiende av inntektene kan være en nyttig rettesnor, og også befriende. Da trenger en ikke å stadig gruble over hvor mye en skal gi. En måte å gjøre det på, kan være å overføre 10 % av studiestøtte, lønn eller pensjon til ens egen gavekonto så snart pengene kommer inn. Fra denne kontoen kan pengene siden gis til ønskede formål –

gjørne med faste trekk (se side 34 i dette bladet). Slik kan en senke skuldrene og med glede også gi med sin høyre hånd ved søndagens innsamling i kirken – uten at den venstre hånden bekymrer seg over det (Matt 6,3). Dette er god, bibelsk tankegang.

Utfordrer min treghet

Dessverre er jeg ofte en dårlig forvalter. Jeg lever som om det jeg har fått, tilhører meg og min familie. Derfor må Herren gang på gang utfordre meg med sin vilje, som er fylt med oppriktig kjærlighet for meg: «*Enhver skal gi det han har bestemt seg for i sitt hjerte, ikke med ulyst og tvang*» (2 Kor 9,7). Jeg utfordres av Herren til å bestemme i mitt hjerte

hvor mye jeg skal gi – og til å holde mitt løfte.

For et ektepar er det naturlig å i fellesskap søke Herrens vilje for givertjenesten, slik at det ikke skaper konflikt i hjemmet. I stedet kan en oppmuntre hverandre til giverglede.

Til Guds ære

Til sist: Vi er forvaltere av alt vi har fått. Vi kan bruke det vi trenger. Men det vi sitter igjen med etter å ha gitt våre gaver, skal vi også forvalte med omhu, med rettferdighet og kjærlighet overfor medmennesker, og til Guds ære. Slik kan vi være med på det største av alt: å fremme evangeliets utbredelse gjennom menighet, skole og ytre misjon.

Illustrasjonsbilde: Terje Simonsen

Klokker Elisabeth Bygstad, dagens organist Gunn Andersson, tilsynsmannen, nyinnsatt eldste og vikarprest Stig Syvertsen, og lokal prest Olaf Engestøl.

Nyinnsatt eldste/vikarprest Stig Syvertsen ledet festsamværet etter gudstjenesten.

Foto: Jostein Vik

Etablering av ny Jæren menighet

16. JANUAR 2022 ble en gledens dag i Sandnes. Etter vel tre år som menighetsplante ble Jæren menighet offisielt etablert som selvstendig menighet i DELK. Ikke nok med det, samme dag ble menighetens første eldste innsatt i tjenesten.

Flokken som samles på Elim, Nor-kirkens forsamlingshus i Sandnes, er nå for alvor blitt en del av DELK-familien. Arbeid som ivrige sjeler, blant annet medlemmer i Dalane menighet, satte i gang for mer enn tre år siden, har gitt resultat. Menigheten kan nå stå på egne bein.

Eldste og prest

Under gudstjenesten ble Stig Syvertsen innsatt som menighetens første eldste. Han har vært misjonær på Madagaskar i en årrekke, og han har også tidligere vært prest i Den norske kirke.

Menigheten har allerede Olaf Engestøl som sin prest. Han har fulgt utviklingen i menighetsplanten helt fra starten. Foreløpig er han ansatt i en 20 % prosjektstilling. Men siden Olaf for tiden er ute i foreldrepermisjon, har Jæren menighet behov for vikarprest. Derfor var det ekstra godt at Stig Syvertsen, etter godkjennelse i rådsmøtet, også kunne bli innsatt

som vikarprest denne dagen – og umiddelbart tre inn i tjeneste.

Fest og glede

Etter festgudstjenesten, der både tilsynsmann Bertil Andersson og vikarprest Stig Syvertsen deltok, ble etableringen markert med marsipankake og godt fellesskap. Gjennom hilsener fra sentrale personer i oppstartsfasen fikk de nesten 50 fremmøtte innsikt i prosessen fram mot denne dagen. Regler om bruk av munnbind og 1-meter til tross: søndagen ble en verdig markering av starten på Jæren menighet.

TEKST / GUNN ANDERSSON

MISJONSHELG I SOTRA KYRKJELYD

Helga 20.–21. november hadde me besøk av misjonssekretær Andreas Johansson. Laurdag var det misjonskveld på Forland bedehus. Det var ein god kveld, som var delt i tre bolkar. Først var det andakt med temaet

«Herre, hva er det ment med at vi bor der vi bor» – henta frå nr 141 i salmeboka:

Lær oss elske hverandre, og se hva det er du har ment med at vi bor der vi bor. Hjelp oss vitne om Jesus

Innsettelse av to eldste i nord

Foto: Anne-Mari Persen

Nyinnsatte eldste, Jens Blomli og Johan Larsen, sammen med lokal prest Henning Alsaker og tilsynsmannen.

SØNDAG 12. DESEMBER var en gledens dag i DELK Nord. Jens Blomli og Johan Larsen ble begge innsatt som eldste på en gudstjeneste i Nordreisa.

Det er ingen selvfølge at noen er villig til å ta på seg ansvaret med å lede Guds folk sammen med prestene, og desto større er grunnen til takknemlighet. Dette preget gudstjenesten 12. desember, der tilsynsmann Bertil Andersson var forrettende prest.

Jens har allerede gjort tjeneste som interimeldste i tiden før DELK Nord ble formelt opprettet våren 2020. Han ble valgt som eldste i et ordinært eldstevalg høsten 2020. Jens er 65 år gammel og har arbeidet som IT-konsulent og prosjektleder innen IT. Jens kommenterer sin innsettelse slik: «*For Kristi kjærlighet tvinger oss*» (2 Kor 5,14).

Johan ble valgt som menighetens andre eldste sommeren 2021. Johan

er 47 år gammel og har arbeidet som lærer, snekker og tømmerformann.

Kvelden før underviste Bertil på en bibeltime med tema «Frimodighet i Kristus Jesus». Undertegnede holdt en bibeltime om metodene og prinsippene i arbeidet med bibeloversettelse. For menighetsmøtet i DELK Nord skal snart ta valget om Norsk Bibel 1988/2007 eller Bibel 2011 skal fungere som kirkebibel og ligge til grunn for liturgiene.

Takk til Gud

I skrivende stund skinner solen inn i stuen min i Storslett der jeg bor. Mørketiden er over – endelig. Takk gode Gud for lysere dager, og takk for alt han har virket og fortsatt virker blant de hellige langt mot nord, til ære for sitt navn og navnet til Lammet! Amen.

TEKST / HENNING ALSAKER

Ny eldste på Bjerkely

Søndag 30. januar ble David Heian innsatt som eldste i Bjerkely menighet. Han overtar etter Ole Døvik som samme dagen ble takket for lang og trofast tjeneste.

Odd Gjerpe

for fjern og for nær, la ditt ord nå ut til hele vår jord.

I pausen vart det servert kveldsmat, og stemninga var god. Det er viktig å ta vare og på den sosiale delen i samlingane.

Etter pausen vart det informert grundig og inspirerende om nokre av DELK sine misjonsprosjekt. Det

var og høve til å gje ei misjonsgåve, og utfrå det som vart gitt, var det tydeleg at misjonsgløden vart fornya denne helga. Eg trur eg har alle med på å uttrykkja ynskje om å ha oftare besøk av misjonssekretær eller misjonær som er på heimeopphald. Det er viktig med førstehandsinformasjon, og lettare å ta

imot informasjon som vert gjeve munnleg.

Søndag var det gudsteneste med nattverd i Håkonsund kyrkje, og misjon fekk og her ein tydeleg plass, mellom anna med meir misjonsinformasjon. Me ser fram til nye anledningar der misjon får stå i fokus.

TEKST / VIDAR KLEPSVIK

«Vi skal lade Ordet virke som sæden i jorden»

Ramnes i Vestfold var preget av sterke religiøse bevegelser gjennom hele det nittende århundre. Midt i dette landskapet står min tipptippoldefar Christoffer E. Kjønnørød.

Jeg har nærmest snublet over min tipptippoldefar Christoffer E. Kjønnørød. Jeg mener å huske navnet hans fra et slektsstevne på Askjer gård i Ramnes en varm sommerdag tidlig på 80-tallet, da jeg var rundt 10 år. Vi satt i skjeve campingstoler i graset og hørte på et foredrag om slekta, mens biene surret i sjasminbuskene. Nå skjønner jeg mer av hvorfor nettopp denne Kjønnørød har blitt nevnt. Han er rett og slett en kar vi i slekta kan være litt stolte av! Han hadde tyngde, integritet og stor kunnskap. Dessuten hadde han mye å si for Haugebevegelsen, og ble et bindeledd mellom Haugebevegelsen og vårt kirkesamfunn. Det kan være verdt å merke seg nå som vi nettopp har hatt Haugejubileum.

Men altså, utover dette raske overblikket, hva er drivkraften bak å hoste i støvska fra et utgått språk, og et kanskje enda mer utgått tankesett? Hovedmotivet er nok en nysgjerrighet på om stemmen til min tipptippoldefar kan ha gyldighet i dag. Med andre ord: Kan det å se seg tilbake samtidig være å se framover?

Vi skal 240 år tilbake i tid, for det er i 1782 Christoffer blir født på en gård i Høyjord. Han er en lærevillig gutt, og

går på omgangsskolen i bygda. Mer utdanning blir det ikke i et pietistisk bondesamfunn der nøkternhet og flid står høyt. Snart blir han mest opptatt med gårdsdrift, ettersom han ganske ung gifter seg med ei enke, og får kjøpe gården Kjønnørød i Ramnes. Enka er tretti år eldre enn Christoffer, og det skal være Hauge som utpeker kona. Jeg aner vel at Hauges gjennomslagskraft satte sine spor på så ulike måter.

Allerede som tjuetåring begynte Christoffer å gå på møter, og bibel, bønn og formaningsprekener kom inn i hverdagslivet. Nå ble Bibelen en åpen bok for han, og ulike skrifter ble også grundig studert. I «Den norske kirke i det nittende Aarhundrede» står det om ham:

*«Han var for alle, der kjente ham, en Personlighed, som gjorde sterkt Indtryk. I det hele øvede Kjønnørød stor Indflydelse baade gennem sit Liv og sit Vidnesbyrd og virkede til stor Vel-signelse for mange».*¹

Videre står det om Christoffer at han utviser «Forsiktighet, Ædruelighet og aandelig Modenhed». Han må i tillegg ha vært svært så gjestfri, for i over førti år ble nettopp gården Kjønnørød et sentrum og samlingssted for haugianerne. Kanskje ville vi kalt det et åndelig

kraftsenter i dag? Han holdt seg først i ro noen år, deretter fikk han aktive år som forkynner.

Han ble boende på gården hele livet, selv om han etter hvert ble gift på nytt. Den andre kona var tjue år yngre enn han selv. I dette andre ekteskapet fikk han fire barn, og det er datteren Karen som får Askjernavnet – når hun og ektemannen Nils flytter til gården Askjer. Her vokser senere min mor opp. Hele tiden var han lojal mot kirken. Han var en trofast kirkegjenger og kirkesanger, eller forsanger som vi ville sagt i dag. Det virker altså ikke som om han hadde til hensikt å gå ut av statskirken, men så på det lavkirkelige arbeidet som et supplement.

Christoffer lever i en tid med spenninger innen kirke- og kristenliv. Han rekker ikke å oppleve det nye kirkesamfunnet. Men kona hans blir medlem, og det blir også noen av barna. I sin levetid ser han likevel hva som er i ferd med å skje. Han ser med forundring på holdningene til disse som er i ferd med å danne grupperinger. Haugianerne var kjent for å være glade og livlige i sitt kristenliv. Christoffer ser at de som nå samles, holder det gående med møter til langt på natt. Ordet han bruker om kristen-

Såningsmannen av Vincent van Gogh

«Han var for alle,
der kjente ham, en
Personlighet, som gjorde
sterkt Indtryk. I det hele
øvede Kjønnerrød stor
Indflydelse baade
gjennem sit Liv og sit
Vidnesbyrd og virkede
til stor Velsignelse
for mange.»

dommen deres er «mørk». De vil holde på gamle skikker, de snakker med et sørgmodig tonefall. Alt dette vekker motstand hos Christoffer:

Hine Mænd ... havde et stærkt ensidig Præg, talede nødig om andet end aandelige Ting, dvelede især ved sine egne Følelser og altid i en klynkende og jamrende Tone, der stod i Samklang med deres nedbøiede, sygelige Udseende. De syntes aldeles at have glemt Frelserens Formaning: Naar I faster, skal I ikke se bedrøvede ud. (Matt 6,16–18)

I stedet har han tillit til at Ordet virker i det stille. I sin tjeneste for Herren har han lært at overivrighet ikke fører fram, og bruker Bibelens bilde på kornet i jorda:

Vi skal lade Ordet virke i stillhed som sæden i jorden.²

Christoffer virker å være en

mann med integritet og vidsyn. Han beskrives som en moden kristen, en personlighet som folk lytter til. Han viste selvstendighet, mot og klokskap i en tid med mye åndelig uro. Jeg begynner å ane en parallell til vår egen tid med teologisk uenighet og uro i kirkelandskapet. Jeg lurer på hva slags råd Christoffer ville gitt til oss i dag. Jeg ender opp med flere spørsmål enn svar, og vil bare kort oppsummere: Vi trenger kristne som har Bibelen liggende åpen i hjemmet. Som tar seg tid til å leve i Ordet, hente næring og klokskap derfra. Som våger å la frø vokse og få den tid som trengs. Slik at Den hellige ånd får rom.

Jeg er takknemlig over å ha kommet på fornavn med min tipptippoldefar!

¹ Den norske kirke i det nittende Aarhundrede. Et Bidrag til dens Historie, Andet Bind. Haugianismens tid – Anden Halvdel, 1821–1850, Christiania 1912–1920.

² ibid.

Bibeloversettelse i perspektiv

Når vi leser Bibelen, leser vi på norsk. Når vi ber til vår himmelske Far, ber vi på morsmålet. Det er så selvsagt og naturlig at vi knapt tenker over det. Men slik er det ikke i alle religioner. Når muslimene skal lese sin hellige bok eller be, skjer det på arabisk. Muhammed snakket arabisk, Koranen er på arabisk, og dermed er arabisk blitt hellig språk for dem.

TEKST / KRISTOFFER HANSEN-EKENES

Forskerne er rimelig enige om at Jesus snakket arameisk og sannsynligvis litt gresk. Og vi vet at de bibelske tekstene opprinnelig er skrevet på hebraisk og gresk. Så hvorfor ber og leser vi kristne på morsmålet vårt, og ikke på utdødde språk?

Gud trer inn i kulturen og språket

Selve inkarnasjonen – altså at Gud blir menneske – innebærer dypst sett oversettelse: Ordet blir menneske og tar bolig iblant oss (Joh 1,14). Gud blir ikke bare menneske i generell forstand, men i en bestemt sosiokulturell situasjon.

Ifølge Det nye testamentet blir Guds Sønn født inn i en jødisk familie – og får dermed arameisk som morsmål. Også disiplene snakket arameisk. Noen kunne kanskje hebraisk fra synagogen, og gjerne litt koinégresk til hverdagsbruk. Koinégresk var det felles administrasjonsspråket i Romerriket (koiné betyr: felles), og gjorde mulig et fellesskap på tvers av kultur- og språkgrenser. Da de

gode nyhetene om Jesus fra Nasaret skulle nedskrives, gjøres det nettopp på dette språket – og ikke på Jesu morsmål.

Den bibelske åpenbaringen er altså tverrkulturell og oversettbar i sitt vesen. Hva var det som i utgangspunktet gav kristne frimodighet til å forlate arameisk, og omfavne de mange språkene?

Med bud fra Jesus

I misjon har kirkeplanting og oversettelse av Bibelen til hverdagspråket vært en opplagt sak like fra starten, og er det ikke mindre i dag med stor kirkevekst i den tredje verden. Det er naturlig å se en sammenheng med Jesu egen befaling til disiplene: «Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler» (Matt 28,19 og paralleller). Evangeliet ble gradvis spredt fra Jerusalem og Judea via Samaria mot jordens ender (Apg 1,8). Etter hvert som en nådde yttergrensen av Romerriket hvor gresk hadde mindre utbredelse, oppstod behovet for å formulere budskapet på nye språk.

Tidlige oversettelser

At dette var både mulig og ønskelig, ser vi ikke minst av pinseunderet. Apg 2 forteller at folk fra hele Middelhavsområdet var samlet i Jerusalem. De hørte disiplene forkynne om Jesus på andre språk, slik at alle hørte sitt eget morsmål. Pinsedag bekrefter Gud at åpenbaringen prinsipielt er oversettbar og kompatibel med andre kulturer enn den jødisk-aramaiske. Man kan med en viss rett si at enhver bibeloversettelse dypst sett er en repetisjon av nettopp pinseunderet.

Allerede tidlig i kirkehistorien dukker de første oversettelsene opp. De første bibeloversettelsene i nytestamentlig tid var oversettelse av enkeltskrifter i NT etter hvert som de ble skrevet ned. Fra førkristen tid fantes allerede den greske oversettelsen av greske oversettelsen av GT, Septuaginta.

Av kristne 'misjonsoversettelser' finner vi den tidlige «vetus latina» eller «den gamle latinske oversettelsen» som ble en forløper for Vulgata-oversettelsen. Denne ble den viktigste oversettelsen i den katolske kirke (ferdigstilt i 383 med

Den perfekte oversettelsen til f.eks. norsk finnes ikke. Årsaken er ganske enkelt at språk er så forskjellige, at det er komplett umulig å formidle alt som ligger i den hebraiske eller greske grunnteksten videre til norsk.

både GT og NT). På 160-tallet fantes en evangelieharmoni på syrisk som kalles «Diatessaron», samt flere andre enkeltskrifter. På 400-tallet fikk man en syrisk standardoversettelse av hele Bibelen, «peshitta». I tillegg fantes NT allerede på 200-tallet i oversettelse til de to største egyptiske dialektene: sahidisk og bohairisk. I løpet av relativt kort tid – et par århundrer – fikk kristendommen altså et tydelig flerspråklig og tverrkulturelt preg.

Ingen språk er like

Den perfekte oversettelsen til f.eks. norsk finnes ikke. Årsaken er ganske enkelt at språk er så forskjellige, at det er komplett umulig å formidle alt som ligger i den hebraiske eller greske grunnteksten videre til norsk. Her må oversetterne gjøre mange valg på veien. Målet er hele tiden å formidle det samme som grunntekstene. Det er lettere sagt enn gjort, for ingen ord betyr nøyaktig det samme på to språk. Dessuten har språk svært ulik grammatikk, slik at å oversette enkeltord direkte til norsk vil bli ganske uforståelig.

Å lese forskjellige bibeloversettelser kan være til god hjelp. Slik får vi oversikt over valgene oversetterne har gjort, og vi ser flere av nyanserne i grunnteksten.

Samtidig kan det skape usikkerhet om det man leser er riktig. Her må vi skille mellom forskjeller som vedrører de sentrale spørsmålene i troen og de mer perifere. På norsk er vi heldige og kan velge mellom flere oversettelser av høy kvalitet, først og fremst Bibel 2011 og Norsk Bibel 1988 (revidert 2007).

Problemet med genitiv

En av forskjellene på norsk og gresk er hvordan vi bruker genitiv. På norsk brukes det først og fremst om eieforhold: guttens ball. På gresk er det imidlertid flere bruksområder, som ikke uten videre kan oversettes direkte til forståelig norsk. Hva er for eksempel «Kristi evangelium» i 2 Kor 2,12? Er det evangeliet som handler om Kristus (såkalt «objektsgenitiv»)? Eller evangeliet som Kristus forkynnte (såkalt «subjektsgenitiv»)? Eller evangeliet som stammer fra Kristus (såkalt «opphavsgenitiv»)? En kan kanskje tenke at forskjellen ikke er enorm mellom disse tre alternativene. Derfor har både Norsk Bibel 1988 og Bibel 2011 oversatt med «Kristi evangelium». Et vanlig prinsipp i bibeloversettelse er å ikke «hjelp» leseren ved å løse opp i slike floker, dersom man kan bevare akseptabelt norsk språk. De bibelske forfatterne lot tvetydigheten stå, og da forsøker vi det samme.

Et mer utfordrende problem

I 1 Pet 3,21 har vi også å gjøre med en genitiv som kan virke tvetydig både på norsk og gresk, men hvor litt mer står på spill. Det dreier seg om tidspunkt og innhold i dåpen. Vi gjengir her fra Norsk Bibel:

Den [dåpen] er ikke en avleggelse av kjødets urenheter, men en god samvittighets pakt med Gud, ved Jesu Kristi oppstandelse.

Er dåpen en pakt man går inn i etter at man har først fått god samvittighet hos Gud («subjektsgenitiv»)? I så fall er luthersk dåps-teologi ikke helt enig med Peter her. Eller er den en pakt som skaffer oss god samvittighet («objektsgenitiv»)? I så fall er vi på trygg grunn.

Rent grammatisk er begge tolkningene jevnkode. Men siden både lutheranere og f.eks. baptister

og pinsevenner er opptatt av å forankre lærespørsmål i Bibelen, er det ikke like lett å la tvetydigheten ligge.

Hjelp fra konteksten

Vi bør ikke lese Bibelen som høns, som plukker opp litt her og litt der. Det er bedre å lese i sammenheng, for da oppklares ofte slike tvetydigheter ganske snart. Hvis vi tar med sammenhengen helt fra 1 Pet 3,20b, skjønner vi at lutheranere kan puste lettet ut:

I den [arken] ble noen få, det er åtte sjeler, frelst ved vann, det som også nå frelser oss i sitt motbilde, dåpen. Den er ikke en avleggelse av kjødets urenheter, men en god samvittighets pakt med Gud, ved Jesu Kristi oppstandelse.

Her slår Peter klart fast at dåpen frelser, og dermed er dåpen noe som skaffer oss god samvittighet overfor Gud («objektsgenitiv»). Bibelskapet har i 2011-oversettelsen valgt å tydeliggjøre dette, fordi de har konteksten helt på sin side:

Dåpen er ikke å vaske kroppen ren for skitt, men en bønn til Gud om en god samvittighet, i kraft av Jesu Kristi oppstandelse.

Fortsatt behov for bibeloversettelse

For mange mennesker i verden er denne artikkelen irrelevant, fordi de ikke har noen bibeltekst på sitt språk. Den trøst og oppbyggelse vi kan hente fra Guds ord, er bare tilgjengelig for dem via andres mormål. Pinsedagen og misjonsbefalingen viser at Gud både kan og vil kommunisere direkte til folk uansett hvilket språk de snakker. Dermed er bibeloversettelse og misjon uløselig knyttet sammen. Det finnes over 7300 språk i verden. Bare 704 har hele Bibelen, mens 1551 har hele NT (og ev. noe i tillegg). I 2000 språk er det ennå ikke startet opp oversettelsesprosjekter (kilde: www.wycliffe.no/bibelstatistikk).

Mange av oss har et bibelvers som er oss ekstra kjær. Det er en velsignelse å ha det slik. Derfor er jeg glad for at DELK allerede støtter bibeloversettelse, så enda flere kan høre og bli glad i Guds ord på morsmålet.

Møter og gudstjenester i DELK – 1 og

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark
03.04.2022	4.s. i fastetid	Joh 6,24-36	KHE		BA	PJ	ER n	11.00	FAF n
10.04.2022	Palmesøndag	Joh 12,1-13	11.00		11.00	11.00	X		11.00
14.04.2022	Skjærtorsdag	Joh 13,1-17	KHE n 17.00		MA n	PJ sn 18.00	ER n	ER n 17.00	FAF n
15.04.2022	Langfredag	Joh 18,1-19,42	11.00		11.00	11.00	08.30	19.00	11.00
16.04.2022	Påskeaften					PJ 23.00			
17.04.2022	Påskedag	Joh 20,1-10	KHE n		MA	PJ n		ER	FAF
18.04.2022	2. Påskedag	Joh 20,11-18		MA n		11.00	ER n		11.00
24.04.2022	2.s. i påsketiden	Joh 20,24-31	11.00		11.00	11.00	11.00	JMS	11.00
01.05.2022	3.s. i påsketiden	Mark 6,30-44	KHE konf		11.00	PJ		11.00	11.00
08.05.2022	4.s. i påsketiden	Joh 14,1-11	11.00		MA n	11.00	11.00	ER konf	FAF n X
15.05.2022	5.s. i påsketiden	Joh 17,6-11	HVS n	KHE n	MA konf	PJ konf	ER n	11.00	11.00
17.05.2022	Grunnlovssdag	Luk 17,11-19	14.30						13.00
22.05.2022	6.s. i påsketiden	Matt 6,7-13	11.00		11.00	RE n	18.00	ER n	FAF konf
26.05.2022	Kristi himmelfartsdag	Joh 17,1-5	UA n		PJ n	11.00	ER n	11.00	MA n
29.05.2022	Søndag før pinse	Joh 16,12-15	11.00		11.00	11.00	11.00		11.00
05.06.2022	Pinsedag	Joh 14,23-29	BA/KHE n		MA n X	X	ER n 18.00	ER n	FAF
06.06.2022	2. pinsedag	Joh 7,37-39		MA n					11.00
12.06.2022	Treenighetssøndag	Luk 24,45-48	11.00		BJH	11.00			11.00
19.06.2022	2.s. i treenighetstiden	Joh 3,1-13	JMS		11.00	PJ n	11.00	ER n	MA n
26.06.2022	3.s. i treenighetstiden	Mark 10,13-16	Sankthansstevnet på Gjennestad						

150 år – men er DELK rustet for framtiden?

Åpent temamøte. Alle er hjertelig velkommen!

Espen Ottosen

Informasjonsleder
i Norsk Luthersk
Misjonssamband

Foto: NLM

Sandefjord Moe kirke

Tirsdag 29. mars 2022 kl. 19.00
Moveien 78, 3221 Sandefjord
Kveldsmat. Kollekt. Ingen påmelding.

Oslo Ryenberget kirke

Tirsdag 5. april 2022 kl. 19.00
Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Kveldsmat. Kollekt. Ingen påmelding.

2022

KIRKEFORUM

2. kvartal 2022

Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Harda	Nord	Jæren	Dato
11.00		11.00	BJH n					03.04.2022
		JaBy n	BJH n X	MB n				10.04.2022
11.00	JaBy sn	JaBy n 18.00	BJH n				18.00	14.04.2022
		JaBy n	RA	11.00				15.04.2022
								16.04.2022
OEng n		JaBy n	BJH n	MB n		HA n		17.04.2022
			BJH n		JaBy n		OEng n	18.04.2022
		MB n	11.00			HA n	AJ n	24.04.2022
OEng n		JMS n	BJH n	KES n				01.05.2022
	JaBy n	11.00	X	11.00		HA n	OEng n	08.05.2022
11.00		AJ n	BJH n		JaBy n			15.05.2022
								17.05.2022
		MA n	BJH n			HA n	11.00	22.05.2022
		JaBy n	BJH n					26.05.2022
OEng n		MB n	11.00	KES n				29.05.2022
		JaBy n	BJH n	MB n		HA n	OEng n	05.06.2022
OEng n			RA/BJH n					06.06.2022
OEng n	JaBy n	11.00	KHE n	PJ n				12.06.2022
		JaBy n	11.00	11.00	MB n	FAF n	11.00	19.06.2022
								26.06.2022

Initialer og navn

AJ	Andreas Johansson
BA	Bertil Andersson
BJH	Boe Johannes Hermansen
ER	Erling Rantrud
KES	Kristen Edvard Skaar
FAF	Fred Arve Fahre
HA	Henning Alsaker
HVS	Håkon Valen-Sendstad
JaBy	Jan Bygstad
JMS	Jon Magne Sønstabø
JRD	Jan Roald Dahlstrøm
KHE	Kristoffer Hansen-Ekenes
MA	Morten Askjer
OE	Ottar Endresen
OEng	Olaf Engestøl
PJ	Peter Johansen
RA	Ragnar Andersen
RE	Rolf Ekenes
UA	Ulf Asp
MB	Mikael Bruun
SS	Stig Syvertsen

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet
er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/
fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

NB!

Endringer kan forekomme.
Følg med i kalenderen for
din menighet på www.delk.no

Sankthansstevnet 2022 / 24.–26. juni / Gjennessad, Vestfold

**GÅ
DERFOR
UT**

Se program-
brosjyren vedlagt
dette bladet!

DELK
150 ÅR

2022

REBEKKA BERLAND:

– Det er Gud som utrunder

Rebekka Berland er gift med Kristian og sammen har de to jenter på 5 og snart 3 år. De bor i Stavanger hvor Rebekka er norsklærer på Tryggheim Forus. Hun underviser både i ungdomsskolen og i videregående. Familien er en del av den nye menighetsplanten vår på Jæren som startet opp i 2019.

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / PRIVAT

Rebakka sammen med barna Bianca og Annabelle.

Stavanger er ikke Rebekkas hjemby, forteller Rebekka gjennom Facetimeskjermen som både hun og jeg har blitt godt vant med i løpet av de siste årene. Hun har vokst opp i Egersund og var en del av Dalane menighet.

– Jeg ble døpt i Det Almindelige Samfund, men mor og far brøt ut da jeg var ett år. Så min søster som er litt yngre enn meg, ble døpt i DELK.

– Mor er iransk, så jeg er vokst opp med to kulturer. Jeg føler jeg har sett litt av to verdener. Mor, Hamideh Valand, har blant annet vært ansatt i DELK som evangelist blant iranene. Når jeg tenker tilbake, så har jeg ikke hatt en standard oppvekst. Vi hadde ekstremt mange folk i huset fra Iran og land der de snakker farsi. Det var et åpent hjem der vi ble kjent med forskjellig bakgrunn og andre forutsetninger enn oss selv. Det kunne til tider føles litt voldsomt, men jeg tror det har vært med på å gjøre meg mer

empatisk. Det har nok gjort at jeg setter mer pris på at vi i Norge får lov til å praktisere troen vår så fritt som vi gjør.

Per Emanuel, Rebekkas far, var med på å starte menigheten i Egersund og Dalane Kristne Skule, hvor Rebekka gikk skolegangen.

Da helsen sviktet

– Jeg har gått på kristen skole hele livet, reflekterer Rebekka videre, jeg gikk etterhvert på Tryggheim på Nærbø der min mann gikk i klassen over. Men det var først noen år etterpå at vi ble kjent og ble sammen. Etter lærerstudiet i Stavanger og Skottland kjente jeg kallet til å jobbe på en kristen friskole.

– Jeg var veldig glad da jeg fikk jobb på Tryggheim. Men jeg hadde allerede da begynt å slite med helsen. Jeg kjente meg sliten og var veldig mye sjuk på den tiden jeg ble ansatt. Kristian og jeg hadde nettopp blitt sammen og det var mye som

” ***Som barn tenkte at alt skulle løse seg for meg som var kristen. Men så viste det seg at det ikke er så enkelt.***

skjedde på en gang. Så ble jeg sykemeldt nesten helt fra starten av.

– Det var et slag i trynet. Da jeg ble ansatt, fikk jeg ikke et normalt ansettelsesbrev, men et kallsbrev fra skolen, og jeg så på jobben som et kall fra Gud. Jeg husker at jeg tenkte: «Hvorfor skjer dette? Jeg er kalt til å jobbe her, og blir dårlig med en gang. Og jeg får ikke gjort det jeg har tenkt i livet.» Før vi fikk vårt første barn, jobbet jeg 50 %. Så bar det løs med morspermisjoner. Nå jobber jeg 60 %. Jeg har blitt litt bedre, men

det har vært en ganske vanskelig periode, egentlig.

Rebekka forteller med en åpenhet og refleksjon som imponerer meg. Enten har det blitt lettere for folk flest å snakke om de vanskelige sidene ved livet, eller så har hun simpelthen en gave til å snakke enkelt og likefremt om virkeligheten. Uansett hva det er, er jeg glad for at hun forteller.

Fra barnetro til voksentro

– Jeg har vokst veldig mye de årene med tanke på troen. Som barn tenkte

jeg at alt skulle løse seg for meg som var kristen. Men så viste det seg at det ikke er så enkelt.

– Jeg gikk fra å føle meg skamfull over å ikke å klare å prestere slik jeg ønsket, til å oppleve at det er Gud som har gitt meg evnene jeg har. Det er Gud som gir meg så mye energi som jeg skal ha, og kanskje bruker han min svakhet til å gjøre meg mer empatisk?

– Jeg har fått et helt annet hjerte for folk rundt meg. Det er veldig givende å få lov til å jobbe en plass der vi er

med på å forkynne til ungdommer hver dag. Det synes jeg er fantastisk.

Selv om troen har modnet, forteller Rebekka at hun har hatt en krevende reise.

– Jeg har alltid hatt et stort behov for å stille spørsmål. På en måte er det lett, for det er veldig logisk. Gud har skapt verden, han skapte oss og satte oss her. Men så kom opplevelsen av å ikke strekke til og at livet ikke ble som jeg ønsket. Da jeg var liten, hadde jeg mer av den barnlige tilliten som jeg prøver å nærme meg nå.

Stoler på at Gud er god

– Det med det ondes problem og hvorfor Gud tillater så mye lidelse, ble en stor greie for meg. Jeg har måttet bruke mye tid på det, og jeg blir nok ikke ferdig med det heller. Men gjennom bønn og et nytt mer voksent blikk på Bibelen og ikke minst gjennom mannen min som er veldig god på å sette ting i perspektiv for meg, er det blitt bedre. Mer sånn «Ja, Gud, jeg leser dette, jeg forstår ikke alt, men jeg stoler på deg. Jeg stoler på at du er god.»

– Jeg har erfart at Gud har vært med meg gjennom det vanskelige. Det er som om han på en måte har kalt på meg mens jeg har vært i det vanskelige og sagt: «Rebekka, styrken din skal være i meg. Og din kraft fullendes i svakhet.» Dette har hatt betydning for meg. Men jeg må stadig minne meg på at det er han som skal gi meg styrke. Det skal ikke komme av meg selv.

Foreldrerollen har også gjort noe med Rebekkas trosliv.

– Det har blitt enda viktigere for meg å ha et nært forhold til Gud, ikke bare for min egen del, men også for barnas del. For jeg har erfart et at dette er det viktigste i livet. Jeg har lyst til å gi troen videre til dem, men hvordan skal Gud kunne virke gjennom meg, hvis jeg ikke søker Gud først? Jeg har lært mye om tilgivelse også. Som mor

” Kanskje vi bare må bli enda tydeligere og det kan jo faktisk være trosstyrkende også.

tenker jeg at jeg er voksen og behersket, men så klikker det for meg. Rebekka ler når hun forteller.

– Da ser jeg at jeg trenger tilgivelse fra Jesus.

Hva troen koster

Vi snakker litt mer om Rebekkas iranske arv.

– *Hvordan ble budskapet om Jesus mottatt blant de du møtte i oppveksten?*

– Det var jo mye jeg ikke skjønte som liten, men det var flere av de som kom til oss som tok imot troen. Det fikk store konsekvenser for flere av dem. Noen av de vi kjente som ble sendt tilbake til Iran, ble torturert og til og med drept. Jeg vet ikke hvor vanlig det er å kjenne folk som har gått igjennom slike ting, men for oss ble det en del av vår virkelighet. Det koster å følge Jesus.

Rebekka tenker høyt:

– Det er kanskje det som gjør at jeg setter pris på hvordan vi har det her. Det er så trygt. Og selv om det begynner å bli vanskeligere, kan vi ha friskoler, for eksempel, og være frimodige kristne.

– *Tror du det kommer til å koste mer å være troende i fremtiden?*

– Det har jeg tenkt veldig mye på. Det blir nok tøffere for barna våre. Jeg har lest noe om at det er mindre sjanse å få jobb hvis du sier at du er kristen i jobbintervju. Jeg tror dessverre at kristne i dag blir sett ned på. Spesielt hvis vi står for det klassiske ekteskapssynet, for eksempel. Det er mange spørsmål barna våre må ta stilling til, og hvis de vil stå på det som Bibelen sier, så kommer det til å koste mye, tror jeg.

Felleskapet gir næring til troen

Vi snakker lenge om disse tingene, men det er snart påske, håpets høytid hvor vi minnes oppstandelsen og nytt liv! Rebekka tror det er en styrke for barna å kunne være en del av et kristent miljø både i skolen og i kirken.

– Det er ofte i settinger hvor det koster noe at Guds ord går fram også, fortsetter hun, så vi skal ikke være så motløse heller! Kanskje vi bare må bli enda tydeligere, og det kan jo faktisk være trosstyrkende også.

Det å være sammen med andre som tror, gir meg næring. Jeg merker at det har veldig mye å si å søke Gud. Det gir meg mye å gå på gudstjenester og møter. Det er godt å gå i en kirke hvor barna gleder seg til søndagsskole. Det er ikke alltid hvor mange det er som er avgjørende for at det er bra. Gud kan jobbe der vi ikke er så mange også. Og jeg er veldig heldig med jobben der jeg får andakt hver dag og vi starter dagen med å be.

Bønn er veldig viktig for meg. Jeg kan jo ikke skjule noe for Gud. Han vet alt, og tar imot alt. Det hjelper meg og gir meg styrke. Jeg vet at han hører meg og bryr seg om meg.

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo, Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg og diakonikoordinator Reidun Bugge i Østfold bytter på å skrive en spalte med diakoni i fokus i hvert nummer av Underveis.

DIAKONISPALTEN

TEKST / RINA BJØRNTVEDT HUSBY

Diakoni på mange plan

Diakoni rommer mye på mange plan. Nå skal jeg skrive om diakoni på et veldig hverdagslig, medmenneskelig, allmenndiakonalt nivå. Gjensidighet er et viktig ord i diakonien. Gjensidighet er i varierende grad mulig i praksis, men raushet og tilgivelse kan vi alle gi hverandre. I ulike faser av livet er vi den som gir eller den som trenger omsorg. Slik er det også gjennom uka og dagen. I mitt liv veksler jeg mellom å få og å gi.

Jeg kommer for sent – igjen. Mange tanker om at jeg skulle ha valgt annerledes, ikke gjort den ekstra tingen før jeg dro, beregnet at trafikken er mye tettere på denne tiden enn når jeg pleier kjøre. Eller jeg har dobbeltbooket avtaler og finner det ut i siste liten, og må ringe og avlyse den ene avtalen jeg ikke rekker. Venner, familie og kollega får «gjennomgå». Jeg snakker meg selv ned, og dømmer meg selv ganske hardt. Men, så skjer det noe: Når jeg blir møtt med et smil og vennlig ansikt (eller en vennlig stemme i telefonen) av min venn, min tålmodige mann, en kollega eller en eller annen på min vei, og den andre sier noe sånt som at «det går bra, dette ordner vi», gjør det noe med meg. Det får meg til å gå fra å føle meg så liten og ubrukelig til å vokse til noe viktig, et medmenneske. Så takk til dere rundt meg og mine «likemenn» som viser oss raushet og tilgivelse gang på gang i hverdagens kjas og mas.

Jeg mener ikke at andres raushet skal være en hvilepute slik at folk med vilje skal komme for seint eller utsette, men når det skjer, betyr det å bli møtt med godhet veldig mye. Her gjelder det også å våge å ta imot godheten og rausheten. La andre få bry seg om deg. Måtte hverdagsrausheten florere iblant oss, slik det står i Efeserne 4:32: «*Vær gode mot hverandre, vis barmhjertighet så dere tilgir hverandre, likesom Gud har tilgitt dere i Kristus!*»

Paulus skriver et brev til menigheten der han bruker sterke ord om omvendelse og påpeker i krasse ordelag hvordan de ikke skal oppføre seg, og hvordan de heller skal leve. Kapittelet avslutter med disse fine ordene. Kanskje om vi klarer å ta inn over oss dette i det små, er det lettere i det store? Og gjensidigheten? Jeg får ofte anledning til å vise raushet og tålmodighet til andre, både på hjemmebane og borte, det får vel alle som lever med mennesker rundt seg!

I forbindelse med DELKs markering av 150 årsjubileet ønsker misjonskomitéen å presentere ved navn de som har vært, og er, DELKs utsendinger.

I 2022 er det hele 40 år siden DELK sendte ut sine første utsendinger – eller misjonærer – til Etiopia og Madagaskar. Med tanke på at DELK er 150 år, er ikke 40 år så lenge. Likevel, 40 år er lenger enn det gikk fra Jesus ga misjonsbefalingen på fjellet i Galilea til at misjonæren Paulus led martyrdøden i Roma.

DELK 150

Kirke med misjonærer gjennom 40 ÅR

AV / ANDREAS JOHANSSON

Hva har DELK rukket av misjonsarbeid utenfor Norges grenser på disse 40 årene?

De som har vært og/eller er DELKs utsendinger, har til sammen utført 158 «misjonærrår». Det betyr et snitt på fire voksne utsendinger i misjonsarbeid for hvert av de 40 årene. Det er en respektabel misjonsinnsats! DELK-ere som har vært ettåringer, kommer i tillegg.

Navn	Organisasjon	Tjenesteland	Utreiseår	Tjenesteår i utland
Torunn Haukvik	NLM	Etiopia	1982	ca 12 år
Fam. Beate Vollsnes Ekenes og Rolf Ekenes	NMS	Madagaskar	1982	ca 20 år
Fam. Ellen Martha og Knut Klepsvik	NLM	Etiopia	1993	3
Fam. Toril Slåttsveen Asp og Ulf Asp	NMS	Sør-Afrika	1995	3
Fam. Møyfrid Brenne Fehn og Arild Fehn	Misjonsalliansen	Vietnam	2000	4
Fam. Anna Veia Rønningen og Anders Rønningen	NMS	Madagaskar	2001	8 (to omganger)
Fam. Elisabeth Fehn Olsen og Per Øyvind Olsen	Misjonsalliansen	Filippinene	2002	3
Fam. Liv Anna Trongkleiv og Bjørn Trongkleiv	Misjonsalliansen	Filippinene	2002	2
Fam. Stine Næss Askjer og Jan Erik Askjer	NMS	Kamerun	2005	4
Veronika Gundersen	Himalpartner	Nepal	2008	5
Monika Thollefsen	Fredskorpset	Madagaskar	2009	2
Fam. Gunn og Bertil Andersson	NLM	Mongolia	2002	Totalt 11 år (DELK 2008-16)
Familie fra Vestfold	NLM	Nord-Afrika	2014	Fortsatt i tjeneste
Fam. Ingeborg Marie Alfsvåg Ekenes og Torkel Ekenes	NMS	Japan	2014	3
Torunn Haukvik Minnesjord og Arild Minnesjord	NLM	Etiopia	2020	Fortsatt i tjeneste
Kvinne fra Vestfold	NLM	Sentral-Asia	2021	Fortsatt i tjeneste
Fam. Solveig og Øyvind Barlaup	NLM	Japan	2021*	Fortsatt i tjeneste

* i tjeneste, men koronafaste i Norge

Mer misjons- arbeid gjenstår

– Hva tenker dere om at DELK har et rekordhøyt antall utsendinger, så mange at vi i 2022 ikke makter å dekke omkostningene for dem alle?

Noen spørsmål til tidligere DELK-utsendinger

1. Hva var den største gleden/velsignelsen i utenlandstjenesten?
2. Hva var den største utfordringen/smerten/sorgen i utenlandstjenesten?
3. Kan du/dere nevne noen få stikkord om hvordan dere selv ble påvirket/forandret, eller hva dere lærte av å være misjonær?

Anna og Anders Rønningen

(8 år på Madagaskar):

1. Det å få være i en meningsfull tjeneste med hele livssituasjonen – med hele livet. Da er de ikke bare et oppdrag, men en livssituasjon. Det er en stor velsignelse!
2. Det er å se hvor endeløst behovet for hjelp er.
3. Ved å møte så mange som lever under helt andre kår enn det vi tar som en selvfølge her, får man et annet fokus på hva som er viktig.

Fam. Anna og Anders Rønningen

Veronika Gundersen

Veronika Gundersen Sævik

(5 år i Nepal):

1. Å bli kjent med troen til mennesker som lever under helt andre vilkår. Det var så naturlig å legge små og store ting framfor Gud og å ta en bønnepause midt i arbeidsdagen.
2. Det var å se smerten til de som hadde krevende liv og å oppleve utilstrekkelighet.
3. Takknemlighet for alt jeg har og sikkerhetsnettverket jeg har rundt meg. Et utvidet perspektiv på livet, verden og troen.

Elisabeth Fehn Olsen og Per Øyvind Olsen

Beate og Rolf Ekenes

(20 år på Madagaskar):

– Det er grenseløst gledelig! Og en utfordring vi i vår store rikdom og velstand trenger. DELK-folket har vist en imponerende evne til å fylle misjonsbudsjettene tidligere; vi kan greie det igjen. Og så er det jo flott at vi kan samarbeide med ulike misjonsorganisasjoner om dette.

Beate og Rolf Ekenes

Gunn og Bertil Andersson

(11 år i Mongolia):

– Vi fylles med dyp takknemlighet over villige utsendinger som hjelper oss å fullføre misjonsoppdraget. Men oppdraget koster – både penger og utholdenhet i bønn. Slik sett er kallet til misjon aktuelt for oss alle.

Fam. Gunn og Bertil Andersson

Fam. Ingeborg Marie Alfvåg Ekenes og Torkel Ekenes

Toril Slåttsveen Asp og Ulf Asp

Glimt fra skolehverdagen på Granly

TEKST / INGRID LINJA FOTO / ELISABETH GUNNERØD

Et godt elevmiljø er en forutsetning for god læring, både faglig og sosialt, og samarbeid er viktig for å få dette til. 4. klasse har derfor spesielt fokus på samarbeid dette skoleåret.

Et av samarbeidsprosjektene har vært å pusle sammen 1000 brikker. Alle har vært med og heiet hverandre frem når tålmodigheten har blitt satt på prøve. Den siste brikka ble til slutt lagt på i fellesskap, og alle måtte være med. Hvis det var en syk en dag, måtte vi vente til neste dag. Til slutt var alle til stede og kunne legge ned siste brikke.

Nå henger puslespillet på veggen i klasserommet, og minner alle om hva vi kan utrette når vi står sammen, samarbeider, er tålmodige og utholdende. Det minner oss også om hvor viktig hver enkelt brikke er for at bildet skal være komplett - akkurat slik hver enkelt elev er viktig for at klassen og klassemiljøet skal være komplett. Bildet viser en superhelt med påskriften «god nok».

«Slik du vil at andre skal være mot deg, skal du være mot dem!» er vår hovedregel på Granly. Samarbeid, samhold og vennskap i klasser og på tvers av klasser, med fokus rettet mot hva hver enkelt kan gjøre for at alle skal trives og ha det trygt og godt på skolen, gjør fine ord om til gode handlinger i skolehverdagen.

DELKs skoler i jubileumsåret

DELK-skolene er egentlig for lengst ferdig med 150-årsjubileet. Det gjorde vi unna i 2016 da det den gang var 150 år siden de første skolene våre startet opp – som omgangsskoler på noen gårder i Vestfold.

Men feiring er fint – og skolene er en viktig del av DELK – så derfor blir vi gjerne med på et jubileum til!

Når dette leses, har vi kanskje akkurat gjennomført en markering på hver skole 16. mars, med kake og «tale» ved skolepresten. 16. mars var den dagen da de første meldte seg inn i kirkesamfunnet for 150 år siden.

Det er også utarbeidet en ny utgave av *DELK før og nå*, et elevhefte for mellomtrinnet.

4. mai skal vi ha skolestevnet DELK Together for 5.–10. klasse ved alle DELK-skolene. Det pleier vi å ha hvert tredje år, men det har blitt utsatt to ganger grunnet pandemien. Dermed blir det nå et jubileumsstevne som skal være på Oslofjord Arena i Stokke. Rolf Ekenes skal ha et innlegg som vi har kalt «DELKs historie på 10 min.» Ellers blir det andakt, sang, aktiviteter og trylling!

På Sankthansstevnet blir det skoleinnslag på et familiemøte og i et eget seminar.

DELKs skoler er blant de aller eldste friskolene i landet vårt. Organiseringen av skolene er nok en del endret siden starten, men er fortsatt preget av en sterk lokal forankring. Dette må ivaretas videre, og hovedstyret og skolerådet arbeider med å se hvordan skolene best kan organiseres for å møte framtiden på en trygg og god måte.

Vi benytter oss ofte av de fine uteområdene i nærmiljøet. Mellomtrinnet er ofte ute i nærområdene i naturfagundervisningen. Her er det 6. klasse som ute i skogen.

På skolen jobber vi ivrig med SMART oppvekst hvor det å finne hverandres styrker er i fokus. Omsorg, tålmodighet, mot, selvkontroll, samarbeid, takknemlighet og ærlighet er noen av styrkene vi leter etter hos hverandre. Her er elevene i 4. klasse i gang med å skrive hvilke styrker hver enkelt har.

Skole	Sted	Årstrinn	Elever	Ansatte
Bjerkely	Undrumsdal	1 – 7	62	18
Granly	Tønsberg	1 – 10	174	50
Moe	Sandefjord	1 – 10	138	35
Ryenberget	Oslo	1 – 10	195	40
Skauen kr.	Skien	1 – 10	194	43
Sum			763	186

Skole	Rektor	Styreleder
Bjerkely	Mathias Døvik	Arnfred Luhr
Granly	Eirik Grytnes	Egil Husby
Moe	Rita T. Gjelsvik	Arne Ludvigsen
Ryenberget	Helga E. Gaustad	Andreas Thorsnes
Skauen kr.	Karsten Grytnes	Thorbjørn Nilgard

Foto: Privat

– Og jeg som hadde bestemt meg for at liturgi og sånn var noe kjempeteit!

Mikael Bruun (32) er nylig blitt tilsatt som prest i den unge DELK-menigheten i Kristiansand.

I tillegg vikarierer han i Bergen menighet.

Mikael er gift med Ida Marie (28).

I slutten av januar hadde vi en samtale – skjerm til skjerm.

TEKST / ULF ASP

Ida Marie er først ut. Hun forteller om oppvekst i Elverum uten noe menighetsliv. Da hun gikk på videregående, ble hun med i en frimenighet og fikk et aktivt trosliv. Her ble hun også betrodd å være ungdomspastor.

Etter hvert begynte noe å skurre for Ida Marie.

– Jeg ble ganske utbrent og merket også at teologien og troen jeg var en del av, ikke bar helt – i livet. Det ble en litt svevende åndelighet.

Hvile i evangeliet

Etter hvert kom hun i kontakt med andre venner som introduserte henne for noe som til da hadde vært ganske fremmed: liturgien i gudstjenesten og en litt annen og klarere luthersk teologi.

– Jeg opplevde for første gang at dette med tro ble tydelig for meg. Det hadde vært så tåkelagt, og mye dreide seg om opplevelser. Det var deilig og godt og fredfullt å få

Du er ganske morsom. Og litt rar. Og kontaktskapende!

Ida Marie Bruun

Når jeg setter meg inn i DELKs bekjennelse og jeg kommer inn i kirkerommene i DELK slik de er innredet, kjenner jeg meg hjemme.

Mikael Bruun

evangeliet forklart så tydelig. Å følge gudstjenesten og de liturgiske leddene og tidebønn har vært viktig. Og jeg leste i den lille katekismen hver dag. Den er så håndfast, og jeg trenger å minne meg selv på hva troen dreier seg om.

Ekteparet forteller at de ber sammen og gjerne bruker tidebønnen.

– Det er jeg som aller mest vil vi skal gjøre det sånn i vårt andaktsliv, poengterer Ida Marie.

– Når det er lenge siden guds-tjeneste og nattverd, så savner jeg det. I begynnelsen gråt jeg hver gang jeg fikk komme til nattverd. Det var så rørende og så sterkt. Og jeg som hadde bestemt meg for at liturgi og sånn var noe kjempeteit, en død religion, og at presten bare leser noe uten liv i.

Fra konfirmant til prest

Ida flyttet etter hvert til Oslo for å studere norsk. Gift ble de i 2020. Mikael hadde da allerede vært prest i flere år i Den norske kirke etter sin presteutdannelse på Menighetsfakultetet. Til tro kom han gjennom konfirmanttiden.

– Jeg ble møtt og sett av folk og opplevde at selve troen var noe verdtifullt. Og jeg som hadde lidd meg gjennom kristendomsundervisningen som noe kjedelige greier. Senere på gymnaset vokste det fram et ønske om å formidle evangeliet til andre, ikke minst om syndenes forlatelse. Jeg fikk en dyp følelse som gikk på at av alle yrker var det ingen jeg ønsket å gå inn i annet enn prestedtjeneste.

Men før Mikael hadde tatt fatt på veien mot prestedtjenesten, hadde livet hans blitt preget av tunge hendelser i livet.

– Han reiste, forteller Mikael om en far han aldri har møtt.

Mikael levde videre alene sammen med moren. Men ikke lenge etter konfirmasjonen måtte 15-åringen oppleve at mor fikk kreft og døde.

– Det ble en stor sorg å bære og en bråmodning på én gang.

Morsom og kontaktskapende

Mikael kan ha en tydelig framtoning som prest, også som teologisk konservativ.

– Men hva oppdager folk ellers når de kommer litt innpå deg?

– Jeg tror de fleste på nært hold opplever meg som en avslappet og uhøytidelig type.

Ida Marie vet å gi beskjed:

– Du er ganske morsom. Og litt rar. Og kontaktskapende!

I et blomstret forkle og med én eller begge kattene rundt bena, er Mikael ofte på kjøkkenet som kokken i familien.

Trøsten i evangeliet

Kristendom i Norge har på et vis mange ulike utgaver. Vi spør litt rett fram:

– Hvor er det du befinner deg som DELK-prest?

– Det er en utfordring å finne begrep å bruke om seg selv for at folk skal vite hva vi da snakker om. I det teologiske rammeverket jeg beveger meg innenfor, handler det om at jeg holder sakramentene høyt. Dåp, nattverd og forkynnelsen av ordet er virkelige nådemidler. Det betyr både at når jeg setter meg inn i DELKs bekjennelse og jeg kommer inn i kirkerommene i DELK slik de er innredet, kjenner jeg meg hjemme.

Ida deler om deres møte med Delk-menigheten i Kristiansand:

– Vi føler oss veldig hjemme her. Det har vært over all forventning godt å bli tatt imot. Vi merker deres glede over at vi er kommet. Vi er virkelig glade for å være her!

Mikael forteller at han som veileder og predikant er særlig opptatt av tryggheten og trøsten som ligger i evangeliet. Om syndenes forlatelse. At vi som bærer på mye rart, får jordnær og konkret trøst av Jesu gjerning – og ikke våre.

– Noen særlige impulser i livet du

opplever som viktige?

– Jeg har vært mye på retreat. Å søke stillhet med Gud er veldig, veldig godt og har vært viktig for meg. Jeg lar meg også inspirere av Bo Giertz' og Rosenius' skrifter. Vi leser forresten en del sammen, vi to.

Sammen i tjenesten

Da Mikael fremdeles var prest i Den norske kirke, blusset det opp en heftig debatt. Striden gjaldt om prester som er overbevist om at prestedtjenesten er forbeholdt menn, skulle kunne ansettes i Dnk. I en kronikk som kom på trykk, hevdet forfatteren at en slik holdning angående prestedtjenesten nærmest var kvinnehat. Den anklagen ville Mikael imøtegå. Han skrev selv en kronikk om hvordan han tenkte.

– For meg handler dette ikke om kvinnesyn. Men det handler om Bibelens lære om hvordan hyrdetjenesten blir ivaretatt. Sammen med en tendensi-øst journalistikk fra NRK sin side, opplevde jeg at det ble en kampanje mot meg. Og mye av det som provoserte folk i det som ble hevdet, var jo ikke sant.

Mikael vedkjenner seg ikke å ha villet noe korstog mot kvinnelige prester.

– Det var rom for å praktisere i pakt med vår samvittighet. Men det skulle vi ikke lenger få lov til.

Spørsmålet om kvinnelige prester synes i det hele tatt ikke å være et dominerende engasjement hos Mikael og han er ellers opptatt av at kvinner selvsagt har en like viktig plass i det kristne fellesskapet som menn. Med sine gaver og utrustning. I menighetsstyret i Kristiansand sitter to kvinner, og Mikael uttrykker at han er glad for nettopp det.

Med tanke på deres nye liv i en DELK-menighet sier Ida Marie:

– Jeg har tro på det å stå sammen med barn og unge over flere år, være til stede med dem og se dem. Vi ønsker å ha et åpent hjem, bygge relasjoner og være tilgjengelig for folk.

Å koble ungdommene på resten av menigheten

TEKST / EMIL SIMONSEN, LEDER DELK UNG

Foto: Åsmund Helland

Ungdomstiden er preget av mye forandring, identitetsspørsmål og sosiale sjargonger. Mange ungdommer kommer også på avstand fra sin menighet i denne tiden. Derfor er ungdomsarbeid superviktig. Der kan ungdommene høre om og tro på Jesus, og fortsatt være med i gjengen. Der kan en også sørge for gode rammer for sunn utfoldelse. Men skal vi tenke langsiktig, må vi finne en måte vi kan favne ungdommene helt inn i menigheten slik at de vil fortsette å gå i kirken når de er for gamle for ungdomsarbeid.

Det kan oppleves som om ungdomsarbeidet har blitt en satellitt for menigheten. Nærmest som en menighet inni en menighet. Avstanden er større enn vi ønsker oss. Dermed trenger vi noen grep for å komme nærmere hverandre. Vi må vise at det er rom for dem, for at de skal ønske å komme i kirken på søndagene.

Involvering på søndagsmøter

Et virkemiddel kan være å dedikere noen søndagsmøter og gudstjenester til ungdommene. På slike møter vil det være naturlig at flere av sangene som vi synger er gjenkjennbare, og at taleren henvender seg mer mot de unge. På slike møter vil det også bli naturlig å gi ungdommene selv oppgaver. Å delta i tjenester som å synge og spille, styre lyd, bilde, ha søndagsskole, tekstlesing o.l. skaper engasjement og en forpliktelse som er med på å styrke tilhørigheten i menigheten. Når ungdommene så kommer på søndagen, er det viktig at de voksne snakker med dem og viser glede over å se dem i kirken. Å bli sett på en slik måte, er avgjørende for å føle seg velkommen. Om så ungdommene igjen ser de samme voksne på senere møter og gudstjenester og begynner å kjenne igjen ansikter og navn, vil de føle seg mer som en del av menigheten selv.

Foto: Åsmund Helland

For første gang på to år fikk vi arrangere konfirmantleir for DELK-konfirmantene igjen! Temaet for leiren var «Følg meg». Dette gav inspirasjon både til undervisning, bibellesing og lek. I hinderløypen fikk konfirmantene, som for anledningene var blinde, døve, stumme og halte, øve seg i å både lede og bli ledet av andre. Ikke uten mye latter og sterkt konkurranseinnstinkt! Leiren ble et høydepunkt for alle som var med.

Aldersblandede bibelgrupper

Det blir altså viktig at ungdommene opplever at de kjenner folka som går i menigheten. Det blir man ved å snakke sammen og tilbringe tid sammen. Men kanskje den beste måten å bli bedre kjent med kristne søsken på, er ved å lese i Bibelen sammen. Derfor foreslår Ungdomsrådet at menighetene legger til rette for å inkludere ungdommer i bibelgrupper. Mange unge har ikke opplevd å være med i ei bibelgruppe før. Det er uheldig, siden bibelgruppe ofte er veldig betydningsfullt for mange. Om bibelgruppene består av en god blanding av aldersgrupper, vil dette bidra til større tilhørighet i menigheten. Da får ungdommene voksne venner som de møter igjen på søndagsmøtet. Vi tror dette kan være en viktig nøkkel i håpet om å innlemme flere fra ungdomsarbeidet i resten av menigheten.

Erfaringen tilsier at ungdommer ikke kommer og banker på døra for å be om å bli med i en bibelgruppe. Derfor vil vi oppfordre voksne til heller å ta kontakt med ungdommene for å invitere dem. Å være med på ungdomsmøtene for å snakke med dem og spørre direkte om å bli med på noe slikt, er ikke farlig. Med aldersblandede bibelgrupper kan det også bli lettere å gjennomføre søndagsmøtene og gudstjenestene slik vi nevnte ovenfor. Om man gir en bibelgruppe ansvaret, vil det gjøre jobben med å delegere oppgaver på et slikt møte lettere.

En oppgave for deg?

Å ha bibelgrupper for unge er noe som virkelig må satses på. Det er fort noe som kan koke bort i kålen, men et slikt fellesskap er veldig viktig for å få et bedre forhold og kjennskap til Guds Ord. Aldersblandede bibelgrupper vil bygge hele fellesskapet og virke trosstyrkende, både for unge og eldre. Kjenner du at dette er noe du kunne vært med på, så ta kontakt med prest eller lederskap i din lokale menighet.

Mannspodden for kvinner og menn

TEKST / ERLING RANTRUD

Det er et hav av podkaster der ute, og det kan være vanskelig å finne frem i virvaret av sjangere og tema. Underveis vil i ny og ne gi deg noen forslag og anbefalinger til gode podkaster å lytte til på bussen, mens du lager middag eller hvor du ellers foretrekker å ha noe på øret og lytte til.

I en tid hvor kjønn og kjønnsidentitet får massiv oppmerksomhet i ulike medier, seiler *Mannspodden* opp som en spennende stemme i debatten. Podkasten er omkring ett år gammel og har allerede rukket å publisere 29 episoder. Programlederne Einar Helgaas og Andreas Skjelde er begge kristne, men gjennom podkasten ønsker de å bygge bro til andre som har et engasjement for menns og fars rolle i samfunnet. De snakker med kristne og ikke-kristne, med kjente og ukjente personar av begge kjønn.

Podkasten er bygget opp etter tema, og i podkast-appen du bruker, er det lett å lese overskriften for de ulike episodene. Det kan være en god ide å starte med episode 1. Her blir vi introdusert for programlederne og får et innblikk i hva det er de er ute etter med samtalen i episodene som følger. De sier om seg selv at Mannspodden er en podkast som «jakter mannsidentitet», og som inviterer lytterne til å bli med på en vei mot «autentisk maskulinitet». De tar opp mange ulike spørsmål på en genuint nysgjerrig og sunn måte. Hva er maskulinitet? Er menn bare testosteron og kvinner kun østrogen? Hva med sex og dating i et moderne og i et kristent perspektiv?

Etter å ha hørt første episode anbefales det å lese programoversikten og velge de episodene du synes høres mest interessante ut. Ikke alle voksne trebarnsfedre har like stor interesse av å høre om dating mellom studenter. Men det er mange andre episoder og tema som har mye å lære bort og gir grunnlag for viktig refleksjon.

Mannspodden har blitt en snakkis i en del miljøer, og grunnleggerne mener selv at nøkkelen er at de er oppriktig sannhetssøkende og at de går mot strømmen.

Statistikken viser at over 30 % av lytterne er kvinner! Helgaas har uttalt at han mener podkasten fungerer som et kikkhull inn i mannens sjel. Det kan være nyttig for både kvinner og menn å stoppe opp litt og ta en titt i det kikkhullet. Kanskje får vi hjelp til å forstå både oss selv, våre familierelasjoner og egen samtid på en bedre måte?

Fra Underveis redaktørs side er det heller ikke en ulempe at vi får høre mye herlig bergensk i episodene. God lytting!

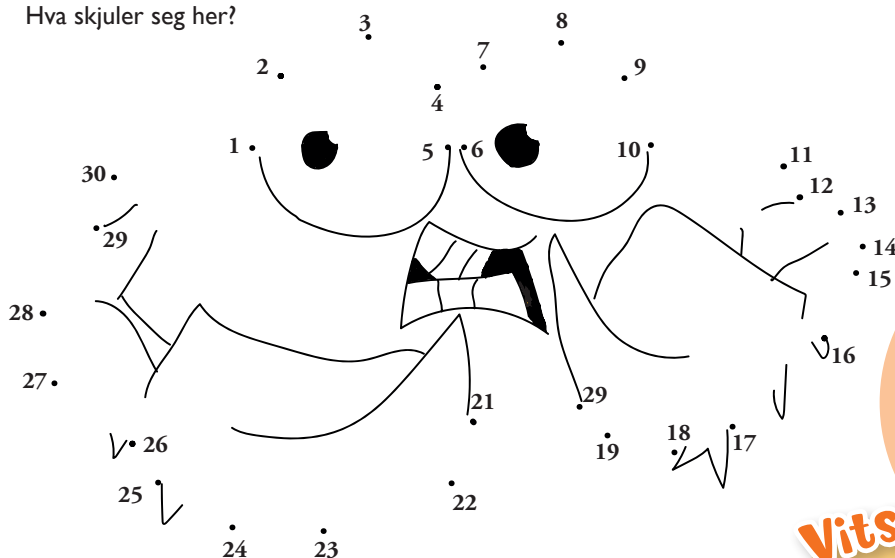

BARNAS

Prikk til prikk

Tegn en strek fra 1 til 2 og så videre.

Hva skjuler seg her?

– Jeg vil kjøpe en hatt.
– Vet du hvilken størrelse du bruker?
– Nei, men jeg tok med hodet for sikkerhets skyld.

Vitser

En mann kom inn på en bensinstasjon og spurte dama bak disken:
– Har du en sånn bustete og morsom liten figur som jeg kan henge på speilet inni bilen?
Dama ropte til mannen sin inne på verkstedet:
– Lars, det er noen her som vil kjøpe deg!

Finn fem feil!

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? Tegning: Kari Sortland

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

Jakob og froskene

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Lille Line satt på en stubbe med en spade i hånden og jord på knærne mens hun sang en sang hun hadde lært på Søndagsskolen. Hun kunne ikke hverken synge eller si «R», men hun sang med klar og høy stemme: «Det ej hundjevis av fjoskej, tusen millionej ...»

Jakob, Line og pappa var ved froskedammen ikke så langt fra huset. «Hvorfor går den, pappa?» Jakob satt på kne foran den lille dammen og stirret på en grågrønn frosk som krøp sakte mellom steiner og små planter mot vannet. «Hvor den går?» svarte pappa, «den skal vel ned i vannet igjen. Nå har den sikkert vært ute i gresset og buskene og jaktet på små kryp i hele natt, og nå vil den tilbake til dammen der rumpetrollene er.»

«Nei, pappa. Jeg ser hvor den går, men hvorfor går den?» Jakob kunne ikke skjønne hvorfor voksne alltid svarte på noe annet enn det de ble spurt om. Dessuten skulle de alltid si så mange ting! Pappa så forundret ut. Han tittet først på Jakob, så på frosken, og så på Jakob igjen.

Pappa klødde seg i hodet en liten stund før han fikk frem det fine, lune smilet sitt igjen. «Nå skjønner jeg», begynte han. «Den går fordi den lever. Og den lever fordi den har livspust i seg!» «Livspust», sa Jakob, «hva er det?» Nå var pappa endelig på sporet av noe spennende. «Livspust», fortsatte pappa, «er noe alle levende skapninger har fått av Gud. Pusten viser at vi har liv i oss. Livspust gjør at både du og frosken kan hoppe og løpe og sprette rundt.»

Lille Line sang fremdeles: «De smettej og de spjettej jundt ved skog og vei.»

«Men rumpetrollene puster ikke i luft,» sa Jakob. «Det stemmer,» sa pappa. «De puster i vann. Men siden de puster allikevel, kan vi godt si at de har fått pusten sin av Gud, de også. Alle som lever har fått livet av Gud.»

Jakob ble tankefull. «Bestefar puster ikke lenger», sa han. «Nei, det er sant», svarte pappa sakte. «Men vet du hva? Se på de rumpetrollene der.» Jakob tittet ned i vannet. Der vrimlet det av små svarte rundinger som snart skulle bli frosker. «Kanskje det er slik at når vi lever her på jorden, er vi litt som sånne rumpetroll.» «Hva!» utbrøt Jakob. «Vi har ikke hale og puster ikke i vann!» Pappa lo. «Det vet jeg. Men kanskje livet vårt er litt sånn allikevel. Tror du rumpe-trollene vet hvordan det er å hoppe rundt i gresset slik froskene gjør?» «Nei», svarte Jakob, «de lurer sikkert fælt på hvordan det er. Jeg tror de gleder seg!» «Det tror jeg også», sa pappa. «Og vet du hva?

Jeg tror at hvis livet vårt er litt som rumpetroll i vann, så er livet hos Gud litt som frosker og sommerfugler på land.»

Jakob satt på kne foran den lille dammen i hagen og stirret på en grågrønn frosk som krøp sakte mellom steiner og små planter mot vannet.

«Er bestefar hos Gud nå?» Spurte Jakob. «Tror du han har det like fint som en sommerfugl eller en frosk?» «Det tror jeg», svarte pappa. «Jeg tror han har det mye bedre. Når Gud kan gjøre rumpetroll til frosker i dammen her, kan han gi oss mennesker nytt liv i himmelen der.» «Det tror jeg også», svarte Jakob.

Så hørte de at lille Line straks var ferdig med sangen sin: «Det ej hundjevis av fjoskej, tusen millionej, og Gud kjennej hvej og en, og Gud kjennej meg!»

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Eva Selma Luhr, Oslo	16.07.21	14.11.21	Ryenberget
Gabriel Gravaas Ludvigsen, Oslo	26.09.21	28.11.21	Ryenberget
Dan Zoilo Kingsrød, Råde	05.10.06	12.12.21	Østfold
Jenny Leonora Klevjer-Andersen, Siljan	26.09.21	02.01.22	Telemark

Andre innmeldte: 6

Døde	Født	Død	Menighet
Lise Marie Hjerpekjøn, Andebu	1928	08.11.21	Bjerkely
Torbjørn Jostein Vedelden, Time	1934	13.11.21	Dalane
Ingerid Wold, Oslo	1932	21.11.21	Ryenberget
Marit Dorthea Stokke, Oslo	1939	19.12.21	Ryenberget
Björg Sletten, Skien	1929	13.01.22	Telemark

Antall utmeldte: 15

Vigde

Victoria Stokke, Tønsberg og Jon Magne Sønstabø, Bergen giftet seg i Tønsberg domkirke 08.01.22

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigsler, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyret (HS) 7. desember 2021 og 26. januar 2022

- Hovedstyrets årlige møte med misjon i fokus. Status og planer fra misjonssekretæren.
- Jæren menighet ble tatt opp som menighet i DELK og prosess for rekruttering av prest er igangsatt.
- Samarbeidsrådet skal samles på Bjerkely 25.-26. mars 2022. Program og saker gjennomgått i dette møtet og møtet i januar.
- Budsjett for DELK 2022 ble godkjent med et underskudd på kr 782 000,-. Av disse er kr 585 000,- misjonskostnader som tas fra misjonsarbeidets eget fond og kr 280 000,- er kostnader ifm. jubileumsfeiringen 2022.
- Grunnregler og Strategi etter GF 2021 ble endelig ferdigstilt til publisering
- Valg til komiteer og utvalg i DELK. Rekrutteringskomiteens innstilling ble godkjent.
- Leder i jubileumskomiteen, Kåre Solberg, presenterte rapport og planer for feiringen i 2022.
- Orientering om Sankthansstevnet og prosjekt med nye nettsider.
- Kristoffer Hansen-Ekenes med familie skal reise til Madagaskar som misjonærer. Oppsigelsen til Kristoffer ble tatt til etterretning og oppstart for prosess av rekruttering av ny prest til Ryenberget menighet ble vedtatt.
- Årlig gjennomgang av HMS-rutinene i styret, samt nye varslingsrutiner ble gjennomgått.
- Ny trossamfunnslov ble gjennomgått med tanke på hvilke konsekvenser denne vil kunne ha for DELK.
- Mediehåndteringsdokument gjennomgått og godkjent til ferdigstilling.
- Orientering fra historiebok-prosjektet og nettsideprosjektet.
- Styret drøftet bruken av ressurser/ personer sentralt og vurderte det til at det skal jobbes videre med å se på en effektivisering.
- Leder i Skolerådet Egil Husby gav en orientering fra arbeidet med skolestrukturen i DELK-skolene og hovedstyret vedtok støtte til en DELK-skole-film på inntil kr 40.000,-.

Gaver med skattefradrag via Vipps

Vipps med skattefradrag ble raskt populært! Via Vipps #574554 – DELKs skattefradragsordning kommer gavene dit de er ment, om det er til prestetjenesten, misjon, DELK Ung eller til lokale formål. Formål velges i Vipps-appen.

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved tre betalingsmåter: enten ved å registrere avtalegiro, ved å bruke KID-nr (kontakt DELKs kontor) eller Vipps for skattefradrag #574554 og underkategorier. Bankkontonr. for gaver til DELK:

Med skattefradrag: 3000 24 91210

Uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512

Bjerkely menighet: 3000 37 53553

Dalane menighet: 3270 67 09796

Granly menighet: 2400 23 80478

Horten menighet: 2801 46 83994

Kristiansand menighet: 3000 33 98095

Moe menighet: 3000 24 20259

Nore menighet: 2351 72 09147

Ryenberget menighet: 6011 05 64719

Sotra menighet: 3470 66 20984

Telemark menighet: 2801 31 96763

Østfold menighet: 3000 26 70832

DELK Nord menighet: 4750 73 13201

Jæren menighet DELK: 3000 52 01612

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken
Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke
Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste
David Heian, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund
Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke
Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet
Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Mikael Bruun, prest
Telefon: 40 60 99 41
E-post: mikael.bruun@delk.no
Dag Myhre, eldste

Nore, Fredheim kirke
Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Oslo, Ryenberget kirke
Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 90 62 80 73
E-post: khe@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke
Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord
Saga Skihus, Kildalveien 69, 9154 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste
Johan Larsen, eldste

Skien, Skauen kirke
Skauenvegen 17B, 3746 Skien
E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke
Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus
Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

Sandnes, Jæren menighet
Gjesdalveien 10, 4306 Sandnes
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
Epost: olaf.engestoel@delk.no
Stig Syvertsen, eldste

Kontaktpersoner menighetsplanter:

Hardanger: Per Olav Sæleset
Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,
Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no
Undrumsdal: Bjerkely skole
Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no
Sandefjord: Moe skole
Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no
Skien: Skauen kristelige skole
Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no
Tønsberg: Granly skole
Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.

Utsending til Sentral-Asia

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Torunn og Arild Minnesjord
Etiopia via NLM.
E-post: tminnesjord@nlm.no

Solveig og Øyvind Barlaup
Japan via NLM.
E-post: obarlaup@gmail.com

Skal du flytte?
Husk å melde
adresseendring
til Underveis

Sankthansstevnet 2022 / 24.–26. juni / Gjennestad, Vestfold

GÅ DERFOR UT

Det blir
150-årsfeiring!

- ◆ «ungdomstelt» ◆ **familiemøte** ◆ jubileumskonsert
- ◆ **grilling** ◆ jubileumsfest for storfamilien ◆ **camping**
- ◆ **gudstjeneste** ◆ Garness
- ◆ Sankthansormens barnefestival ◆ **seminarer**

2
0
2
2

DELK
150 ÅR

- ◆ **Hilde Heitmann** ◆ Jan Bygstad ◆ **Jostein Bendiksen**
- ◆ Helje K. Sødal ◆ **Rolf Ekenes** ◆ Jan Erik Sundby ◆ **Elisabeth F. Olsen**
- * **Rina B. Husby** ◆ Reidun F. Hvale ◆ **Linda A. Johannesen**
- * **Per Sigve Særheim** ◆ Øyvind Åsland

Se hele programmet på www.delk.no